MARII ANONIMI DE PE VALEA LOTRULUI

După cum este știut, tinerii scriitori din organizația U.T.C. de la Uniunea Scriitorilor au hotărît să-și intensifice eforturile de cunoaștere nemijlocită a vieții și muncii colegilor lor de generație de pe marile șantiere, din marile unități socialiste și de a reflecta în scrierile lor aceste experiențe, aceste fapte de viață. În acest sens, inițiativa s-a bucurat de un sprijin corespunzător din partea C.C. al U.T.C. Redacția ziarului nostru a deschis pentru început rubrica „Tinerii scriitori pe șantierele hidrocentralei Lotru", găzduind luna trecută un prim grupaj de reportaje. În continuare, publicăm reportajul lui VASILE VĂDUVA „Marii anonimi de pe Valea Lotrului".

(PAGINA A III-A)

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II Nr. 7039 | 6 PAGINI — 30 BANI | MARȚI 4 IANUARIE 1972

ÎNTÎLNIREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU CU PREȘEDINTELE PARTIDULUI COMUNIST DIN BELGIA, MARC DRUMAUX

În cursul zilei de luni, 3 ianuarie 1972, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit, la Predeal, cu tovarășul Marc Drumaux, președintele Partidului Comunist din Belgia, care se află la odihnă în țara noastră, la invitația Comitetului Central al Partidului Comunist Român.

În cadrul întrevederii, desfășurată într-un spirit de caldă prietenie tovărășească, s-a realizat o informare reciprocă privind activitatea celor două partide, precum și un schimb de păreri în probleme ale mișcării comuniste și muncitorești, ale situației internaționale, îndeosebi ale securității europene.

Cu acest prilej, s-a reafirmat dorința comună de a dezvolta în continuare relațiile de colaborare frățească dintre Partidul Comunist Român și Partidul Comunist din Belgia, în interesul întăririi prieteniei dintre cele două partide și popoare, al unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale, a tuturor forțelor antiimperialiste.

CU CE PROBLEME SE CONFRUNTĂ COLECTIVUL DV. ÎN NOUL AN ? CE ÎNTREPRINDEȚI ÎN SPRIJINUL REZOLVĂRII LOR ?

Tinerii — participare multilaterală în producție

În anul 1972, al doilea an al cincinalului, colectivul uzinei noastre este pus în fața unor importante sarcini economice, atît cantitative dar mai ales sub aspect calitativ, superioare celor din anul precedent. Referindu-mă la ceea ce noi, organizația U.T.C. din uzină, ne-am propus să facem pentru ca noile dimensiuni, noile cerințe ale producției să fie transpuse în practică și tinerii să participe cu întreaga lor capacitate la înfăptuirea acestora voi reveni la adunările generale ale uteciștilor ținute la sfîrșitul anului trecut în secție și sectoare. De ce această retrospectivă ? Pentru că adunările de dare de seamă și alegeri au constituit în fiecare organizație U.T.C. prilejul aducerii la cunoștința tuturor tinerilor a obiectivelor concrete ale activității economice în noul an de muncă. Țin să precizez, de altfel, că în programele de activități, întocmite în urma dezbaterilor de atunci, s-au prevăzut astfel de informări lunar, căutînd pe cît posibil o delimitare exactă a atribuțiilor fiecărui tînăr în parte. Procedînd astfel am renunțat la sistemul, mai comod dar nu atît de eficace în virtutea căruia lăsam cunoașterea sarcinilor de plan, etapă distinctă în mobilizarea tinerilor în producție, în seama ședințelor de sindicat sau a factorilor administrativi. Mai mult, vom introduce sistemul de informare asupra conținutului planului de producție, chiar din această lună, continuînd pe tot parcursul anului, și în cadrul Liceului nr. 10 pe care îl patronăm. Explicația ? Acolo, cu ajutorul nostru direct, a fost înființat un atelier-școală dotat cu mașini-unelte, bancuri de lăcătușerie, etc. producția lui fiind integrată în fluxul tehnologic general al întreprinderii. Și în uzina noastră ca și în alte întreprinderi nu cu multă vreme în urmă s-a încadrat în producție o nouă promoție de absolvenți. Continuînd o tradiție mai veche a organizației U.T.C. sîntem preocupați să sprijinim pe măsura posibilităților ca integrarea lor în statutul complex al muncitorului cu mai vechi state de serviciu,

(Continuare în pag. a IV-a)

DUMITRU HALAȘ,
secretarul comitetului U.T.C.-Uzina „Electrobanatul" Timișoara

Tinerii de la secția montaj a Uzinei de mașini electrice din București au montat anul trecut cîteva mii de motoare electrice peste plan. Ei știu că o astfel de performanță se poate reedita doar prin muncă intensă încă din prima zi a anului. Lăcătușul montator Dumitru Matei (în prim plan), în calitatea lui de secretar U.T.C. pe atelier e hotărît să fie un exemplu în acest sens.
Foto : O. PLECAN

SEMICENTENARUL ORGANIZAȚIEI U. T. C.

EVENIMENTUL CARE CONCENTREAZĂ EFORTURILE NOASTRE

Participam, recent, la întîlnirea activului U.T.C. din comuna Valea Lungă, județul Dîmbovița. Tinerii se adunaseră cu prilejul prezentării dării de seamă a comitetului comunal asupra activității desfășurate de-a lungul a mai bine de un an, de la alegerea sa, în noiembrie 1970. Pe măsură ce ascultam materialul prezentat de secretarul organizației U.T.C. comunale, **Constantin Georgescu**, se forma o imagine bogată, concretă, despre multe acțiuni utile, al căror succes educativ era demonstrat în felurite chipuri, în atitudini și succese de muncă, la învățătură, în activități care afirmau rolul exercitat în diferite domenii ale vieții de organizație. În acest fel, pe fondul unor rezultate dobîndite aplicînd hotărîrile Congresului al IX-lea al U.T.C., raportîndu-se în același timp la înaltele exigențe ale activității educative, pentru activarea tuturor tinerilor, transpunînd în viață, prin acțiuni proprii, programul de educație comunistă adoptat de partid, au fost precizate la această întîlnire a activului de uteciști din Valea Lungă, într-un adevărat sfat de lucru al tineretului, principalele măsuri și acțiuni care angajează activitatea organelor și organizațiilor U.T.C. din comună în primul trimestru al anului 1972.

În spiritul hotărîrii cu privire la aniversarea semicentenarului U.T.C., biroul și comitetul comunal U.T.C., comitetele și organizațiile U.T.C. de pe raza comunei Valea Lungă au hotărît ca toate activitățile desfășurate în această perioadă să fie dedicate importantului eveniment al sărbătoririi, la 19 martie, a 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist, omagiind această aniversare prin intensificarea eforturilor consacrate muncii, înfloririi materiale și spirituale a comunei. Astfel, în adunările generale și cu prilejul susținerii temelor în cadrul cercurilor de învățămînt politic U.T.C., se dezbat cu regularitate probleme și sarcini privind educația comunistă a tineretului. Au deja loc întîlniri ale tinerilor cu secretarul comitetului comunal de partid și cu activiști ai comitetului județean U.T.C., prezentîndu-se expuneri despre crearea organizației U.T.C. și despre realizările obținute de poporul român sub conducerea P.C.R. În fiecare organizație, membrii biroului și comitetului comunal U.T.C. prezintă informări politice de sinteză, asigurîndu-se în organizații lectura presei de tineret și dezbaterea periodică a conținutului unor articole.

Începînd cu data de 15 februarie, se vor disputa fazele succesive — pînă la nivelul comunei și în întrecere cu echipaje reprezentative din comunele învecinate, Vîrfuri și Vișinești — ale concursului „Cine știe, cîștigă" pe tema „50

ION TRONAC

(Continuare în pag. a IV-a)

ÎN CINSTEA SEMICENTENARULUI U. T. C.

Întregul nostru tineret își înzecește eforturile în producție și la învățătură, în activitatea de organizație, în munca politico-ideologică și cultural-educativă. Inițiativele tinerești despre care ne scriu zilnic corespondenți din întreaga țară arată că tînăra generație își întîmpină marea sărbătoare cu o efervescență creatoare fără precedent. Un amplu efort de muncă și învățătură pe care ziarul nostru dorește să-l ilustreze cît mai deplin. Pentru aceasta

„Scînteia tineretului" organizează un concurs de reportaje și fotografii

la care sînt invitați să participe toți tinerii, corespondenți voluntari, membri ai subredacțiilor județene, cititori din fabrici, din unități militare și instituții cultural-artistice. Materialele trimise — reportaje sau imagini de producție, relatări despre participarea tinerilor la activitatea științifică, culturală, în învățătură, povestiri despre fapte deosebite, portrete de tineri eseuri etc. vor trebui să ilustreze tema :

CHIPUL TINEREȚII NOASTRE

Reportajele și fotografiile vor fi trimise pe adresa redacției pînă la data de 1 martie 1972.

Materialele meritorii sosite la redacție pînă la această dată vor fi publicate în ziar la rubrica „Concursul de reportaje și fotografii al „Scînteii tineretului".

CONCURSUL ESTE DOTAT CU URMĂTOARELE PREMII:

— Un premiu I în valoare de 3 000 lei.
— Un premiu II în valoare de 2 000 lei.
— Un premiu III în valoare de 1 000 lei.
— 10 mențiuni.

ÎN PAG. A 5-A

ANUL '71 ÎN ȘI DINCOLO DE ARENA SPORTIVĂ

• Sportul se integrează în viața societății moderne • Românul Ilie Năstase, belgianul Eddy Merckx, australianca Shane Gould și americanul Bobby Fischer — senzațiile anului '71 • Soccerul național a cucerit locuri fruntașe în ierarhiile europene • Laude pentru Dumitru, Dobrin et. comp., regrete pentru Dumitrache • Cupa Davis și sportul românesc • Carol Corbu printre marile revelații ale J. O. de la München ? • Medicina sportivă — o aliată a performanței sportive • Apariții meteoritice pe firmamentul recordurilor mondiale • Falsuri în acte publice • Avem doar două sporturi : tenis și fotbal ? • La München se vor bate toate recordurile (!?)

La Bucecea: O SUTĂ DE TINERI SE PREGĂTESC PENTRU MESERIILE SATULUI

A trecut un an de cînd au luat ființă consiliile intercooperatiste. Se poate deci întreprinde o analiză asupra modalităților de lucru abordate și a rezultatelor obținute. O facem la **Bucecea** în județul **Botoșani**, insistînd asupra aspectelor legate de utilizarea completă, cu folos, a tuturor brațelor de muncă existente, în special a tinerilor.

— Încă de la înființarea consiliului am pus pe primul plan sporirea gradului de cointeresare a tinerilor pentru calificarea și stabilirea în locurile de muncă oferite de cooperativa agricolă, de sat în general — ne răspunde tovarășul **Gheorghe Alexa**, președintele cooperativei din **Bucecea** și al consiliului în același timp. De altfel, în conturarea obiectivelor economice propuse s-a pornit de la o amănunțită analiză a condițiilor și tradițiilor locale, a șanselor dezvoltării ulterioare și a posibilităților de specializare prin calificarea într-o meserie a celor ce le vor înfăptui și exploata. Pe raza consiliului nostru lucrează în agricultură peste 3 000 brațe de muncă, majoritatea constituind-o tinerii. În prezentul an calendaristic, numărul ti-

OCTAVIAN MILEA

(Continuare în pag. a IV-a)

FELICITĂRI

de NICOLAE ȚIC

Aflu că, anul trecut, în ajun de Anul Nou, poștașii din cartier au alergat de dimineața pînă seara, care pe jos, care pe bicicletă, trebuind să distribuie zeci de mii de felicitări sosite din toate colțurile țării. Dar cîte felicitări au primit poștașii ? I.V. — două scrise, de la niște rude din provincie, și vreo două sute verbale, de la cetățenii din cartier ; M.M. — nici una scrisă, multe verbale, de la cunoscuți ; T.J. — una scrisă, de la salariații unui oficiu poștal, unde a lucrat mai demult și două-trei verbale, de la cunoscuți... Primind ilustrate cu „La mulți ani !" oamenii au uneori (informează poștașii) reacții surprinzătoare. Firesc ar fi să se bucure, dar nu : unul ia ilustrata și cînd vede cine îi face urări, o rupe... „I-am spus că nu mai stau de vorbă cu el — ce mai vrea !?". După cîteva minute însă, începe să adune bucățelele de carton, încercînd să descifreze cele cîteva rînduri de bun simț : „Noroc și sănătate, ție, soției, copiilor — și să ne vedem cu bine etc.". Nu s-au mai văzut de patru, cinci ani. Și, revăzînd întîmplări din urmă, omul zîmbește : „Dacă mă gîndesc bine, cred că ne-am certat dintr-o prostie !" O urare de Anul Nou — și doi oameni își strîng mîna, ca doi buni prieteni. Un bătrîn, maistru pensionar, primind într-o zi peste 30 de ilustrate, cu frumoase urări de sănătate și viață lungă, era să aibă un atac de cord... Peste treizeci de urări de la foștii săi învățăcei — azi muncitori de înaltă calificare sau maiștri : „Derbedeilor, am să vă rup urechile !", și bătrînul se prăbușise pe un fotoliu, iar poștașul se grăbise să-i aducă un pahar cu apă. Recunoștință din inimă ajunsă la bătrîn cu o întîrziere de vreo patru ani... În ziua pensionării foștii învățăcei nu se înghesuiseră să-i strîngă mîna : „Prea se-

(Continuare în pag. a IV-a)

SĂ DISCUTĂM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

După ce recunoașteți „micul-burghez" ?

Micul-burghez a fost caracterizat, în diverse epoci, în mod diferit. În vremea noastră, discutînd condiția economică a existenței lui — proprietatea privată și clasele antagonice — micul-burghez și-a profilat individualitatea pe laturile mai subtile ale comportamentului, ale mentalităților, ale unei filozofii de viață comode, călduțe, împăciuitoriste dispus continuu la mărunte compromisuri pentru a-și apăra minuscula și rarefiata sa existență. El ia în brațe ideile noastre, principiile noastre care n-au nimic comun cu egoismul și meschinăria și le transformă, spre propriul său interes, într-o pistă de lansare a parvenitismului, a asigurării unui loc în lume potrivit stării sale de om fără opinii, care nu iubește atitudinea intransigentă, care nu apreciază generozitatea, în fine, a omului care nu apreciază, cu adevărat, decît ceea ce-i permite lui să se mențină, nederanjat, pe linia de plutire.

TENDINȚA MIC-BURGHEZĂ PROVINE DIN RUȘINEA DE A MUNCI...

Aceste cuvinte mi le-a spus, într-o discuție, strungarul **Ștefan Vasiu** de la Uzinele „Independența" din Sibiu.

— Fuga de muncă este, în societatea noastră, prima manifestare a acestui spirit mic-burghez, a continuat el. Cred că tendința pornește din familie. Părinții spun uneori copiilor lor : lasă, dacă poți să te aranjezi undeva unde să muncești mai puțin, vei trăi bine, îți va fi ușor în viață. Dar oare ce altă bucurie mai mare poate exista decît aceea de a avea o meserie, de a ști că îți justifici existența prin propriile eforturi, prin propria-ți muncă ? Eu cred că munca și numai munca îi salvează pe oameni de a deveni mic-burghezi, de a intra în categoria asta nedefinită a celor

GALINA ENIȘTEANU

(Continuare în pag. a II-a)

ACTUALITATEA PENTRU TINERET

PE AGENDA ZILEI

TELEGRAMĂ

Tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis generalului NE WIN, preşedintele Consiliului Revoluţionar al Uniunii Birmane, următoarea telegramă:

Cu prilejul sărbătorii naţionale a Uniunii Birmane vă adresez Excelenţă, în numele Consiliului de Stat, al guvernului şi poporului român, precum şi al meu personal, cele mai cordiale felicitări şi urări de sănătate şi fericire personală Excelenţei Voastre, de pace şi prosperitate pentru poporul birman.

EXPOZIŢII

OMAGIU SEMICENTENARULUI U.T.C.

Zilele acestea la Galeriile de Artă ale Fondului Plastic din Ploieşti, a avut loc vernisajul celei de a doua expoziţii personale a pictorului prahovean Petre Botezatu. Deşi proaspăt absolvent al Institutului de Artă Plastică din Bucureşti (1967), Petre Botezatu reuşeşte în interval de numai şase luni (iulie 1971 — decembrie 1971) să deschidă două expoziţii personale, expoziţii care-l impun în faţa publicului ploieştean ca un artist consacrat. Actuala expoziţie care este un omagiu dedicat semicentenarului creării Uniunii Tineretului Comunist — după cum mărturisea tînărul pictor, cuprinde douăzeci şi patru de lucrări de grafică, concepute în ultimul timp şi în care se reflectă cronica unor realităţi contemporane din judeţul nostru.

Realizate într-o tehnică aparte prin fragmentarea suprafeţelor, lucrările artistului aduc în faţa vizitatorului o lume privită prin microscop. Repertoriul tematic este variat. De la realizările edilitare (Concentrare urbanistică) la bogăţia pămîntului românesc (Sămînţa), de la peisajul montan (Dealuri vălenare) la cel industrial (Flori de sticlă) toate vorbesc despre dragostea artistului faţă de munca omului, faţă de locurile natale, faţă de realizările regimului socialist. (VICTOR ADAM).

În vacanţă...

„MÎINI DE AUR"

Deschisă la Suceava, expoziţia de popularizare a activităţii productive a elevilor în atelierele şcoală, sugestiv intitulată „Mîini de aur" a fost vizitată în scurt timp de peste 15 000 de persoane. Cum se explică interesul acordat de public unei expoziţii a elevilor? Răspunsul îl dau exponatele. Sînt peste 4 000, expuse în 7 săli pe standurile cărora şi-au dat întîlnire ingeniozitatea elevilor cu măiestria mîinilor lor devenite „de aur". Lucrările elevilor membri ai cercurilor de sculptură de la Grupul şcolar de industrializare a lemnului sau de la cel similar al Grupului şcoar profesional şi tehnic din Suceava se apropie de adevărata artă. De asemenea, expoziţia demonstrează elocvent interesul copiilor pentru munca utilă, pentru tehnică. Sînt expuse aici machetele principalelor tipuri de maşini din industria prezentă şi viitoare a judeţului Suceava, instalaţii electrice, materiale didactice, ţesături, toate dovedind din plin înclinaţia elevilor pentru activitatea practică.

— Părinţilor nu le vine uneori să creadă că din mîinile copiilor lor au putut să iasă astfel de lucruri, ne mărturisea inspectorul şcolar Liviu Prorocu. Acum înţeleg şi ei mai bine însemnătatea educativă a înfiinţării atelierelor şcoală.

— În anul şcolar 1971—1972 în judeţul nostru îşi desfăşoară activitatea 264 ateliere şcolare, ne spune tovarăşul Vasile Dumistrăcel, prim secretar al Comitetului judeţean Suceava al U.T.C. Alte 11 sînt în curs de amenajare. La ediţia viitoare a expoziţiei spaţiul de acum va fi insuficient. (I. MORARU).

INIŢIATIVE

LA PĂDUREŢI-ARGEŞ — PRIMA ASOCIAŢIE CĂLUŞEREASCĂ DIN ŢARĂ: „VALEA COTMENII"

Sat cu vechi tradiţii căluşăreşti, formaţie cu bogat palmares naţional şi internaţional, Pădureţii-Argeşului s-a afirmat încă prin anul 1935 cînd, participînd la marea întrecere de dansuri populare de la Londra, a cucerit locul I, făcînd pentru prima oară cunoscut peste fruntarii dansul popular românesc.

În anii regimului nostru, căluşarii din Pădureţi au cucerit în toate marile manifestări artistice de amatori pe plan naţional sufragiile publicului şi ale juriilor de concurs.

Dinamismul dansului lor, bogăţia de paşi şi figuri cizelate de-a lungul anilor în nenumărate repetiţii şi în spectacole trebuia predată de cei vîrstnici, ca un tezaur de mare valoare, generaţiei tinere.

Acesta a fost gîndul vătafilor Ilie Păduroiu, care şi-a sărbătorit recent 50 de ani de „căluşărie", şi Ion Badea, vătaful actual.

Aşa s-au pornit la drum cei din Pădureţi cînd au chemat la sfat pe tovarăşii lor întru „căluşărie" din Mîrghia, din Stolnici, din Hîrseşti şi chiar din Coloneştii Oltului.

Şi-au durat în sat casă trainică, încăpătoare — un nou local de cămin cultural — şi au invitat la inaugurare mulţi prieteni.

După ce sfatul vătafilor a dat citire statutului viitoarei Asociaţii căluşăreşti — prima de acest fel din ţară — după ce au depus tradiţionalul jurămînt căluşăresc pe steag, căluşarii bătrîni din Pădureţi şi din satele din jur s-au angajat fiecare să înveţe în „tainele" jocului străbun cîte 3 copii pe an, astfel ca generaţiile viitoare să primească întreg şi curat jocul străbunilor.

Frumoasa manifestare s-a încheiat cu un veritabil recital căluşăresc, pecetluind angajamentul celor două generaţii întru păstrarea şi transmiterea mai departe a acestei frumoase tradiţii populare româneşti. **(LEONTE SOCACIU).**

ECRAN

PREMIERELE LUNII IANUARIE

În această lună o premieră românească, un film mult aşteptat: „PUTEREA ŞI ADEVĂRUL", două serii semnate de Titus Popovici şi regizate de Manole Marcus ale unui subiect care-şi propune să urmărească destinul unor activişti de partid pe o perioadă de timp jalonată de pregătirea insurecţiei armate din vara fierbinte a lui august '44 şi pînă în zilele premergătoare Congresului al IX-lea al P.C.R. Un film care, sperăm, va demonstra reala capacitate a cinematografiei noastre de a satisface exigenţele publicului.

Într-un fel o premieră românească este şi filmul, realizat în coproducţie cu Franco-London film, „AVENTURI ÎN ONTARIO" (după romanul lui Fenimore Cooper) în dubla regie a lui Sergiu Nicolaescu şi Jean Derville.

● Tot în această lună vom putea urmări „FUGA" ecranizarea studiourilor Mosfilm pe ecran panoramic şi în culori după romanul lui Mihail Bulgakov, în regia celebrului cuplu Alexandr Alov şi Vladimir Naumov. În distribuţia acestui film, care a rulat nu de mult în cadrul „Zilelor filmului sovietic", întîlnim pe Ludmila Savielieva şi Aleksei Batalov.

Mircea Albulescu şi Ion Bessoiu — doi din protagoniştii filmului „PUTEREA ŞI ADEVĂRUL"

● Studiourile poloneze sînt prezente în această lună pe ecrane cu „ABEL, FRATELE TĂU", incursiune cinematografică în universul fără hotare al adolescenţei.

● Studiourile din R.D. Vietnam vor fi reprezentate de un film de război: „MISIUNEA TINEREI NHUNG", cele din R.D.G. de comedia „SĂ CUMPĂRĂM O MAŞINĂ DE POMPIERI" iar cele din Cehoslovacia de „O DUMINICĂ PIERDUTĂ", comedie satirică, continuare a filmului „O DUMINICĂ ÎN FAMILIE".

● În sfîrşit, studiourile franceze ne vor oferi „MIRII ANULUI II" (film turnat în parte pe platourile de la Buftea) în regia lui Jean Paul Rappeneau cu Jean-Paul Belmondo, Marlene Jobert şi Pierre Brasseur. Pe Marlene Jobert o vom întîlni, alături de Lino Ventura şi Michel Constantin, şi în filmul poliţist „ULTIMUL DOMICILIU CUNOSCUT", coproducţie franco-italiană. **(S. TUDOR).**

VACANŢA

ELEVI ÎN TABERE DE ODIHNĂ ŞI INSTRUIRE

Recent, şi-au anunţat debutul cîteva tabere de odihnă şi instruire organizate sub egida U.T.C.

La Constanţa, bunăoară, peste 200 de utecişti, membri ai colectivelor de conducere ale societăţilor ştiinţifice ale elevilor petrec o săptămînă de vacanţă cu totul originală. În fiecare zi, în tabăra lor vor avea loc sesiuni de comunicări ştiinţifice pe secţii — de matematică, fizică şi chimie —, schimburi de experienţă pe probleme de profil — cum este şi cum trebuie să fie activitatea într-o societate ştiinţifică şcolară. Şi, evident, multe alte manifestări specifice vacanţei.

Alţi 1 300 de utecişti, responsabili ai comisiilor politico-ideologice în comitetele U.T.C. au fost convocaţi, tot pentru o săptămînă, în tabere de odihnă şi instruire în oraşele Gh. Gheorghiu-Dej, Gheorghieni, Curtea de Argeş, Caransebeş şi activitatea acestora va fi profilată astfel, încît să le prilejuiască schimburi de experienţă pe problemele muncii politico-ideologice ale organizaţiilor U.T.C. discuţii metodice, transmiterea celor mai interesante iniţiative din primul trimestru de şcoală.

Intenţia organizatorilor este de a oferi acestor utecişti posibilitatea de a începe un nou trimestru de şcoală nu numai reconfortaţi fizic, dar şi cu o agendă de experienţă mult mai bogată pentru a organiza în şcoală activităţi interesante, dorite de colegi. **(L. L.)**

PIONIEREŞTI

„ŞTAFETA GENERAŢIILOR"

De curînd, pionierii din oraşul Medgidia — judeţul Constanţa — ne-au trimis o scrisoare. De fapt, scrisoarea este adresată pionierilor din întreaga ţară. Pentru semnificaţiile ei, încercăm să extragem esenţa.

Purtătorii cravatelor roşii din Medgidia povestesc despre locul pe care-l ocupă în viaţa lor pionierească orele dedicate înfrumuseţării meleagurilor natale şi despre planurile pe care le au ca în viitor, să se dovedească şi mai harnici în acţiunile pe care şi le-au asumat.

În oraşul lor natal, pionierii şi şcolarii şi-au adus contribuţia la înfrumuseţarea centrului, la amenajarea şi întreţinerea parcurilor şi spaţiilor verzi, la plantarea a 8 000 de pomi fructiferi, arbori şi arbuşti. Şi obiectivele lor de muncă sînt în continuare foarte îndrăzneţe. Au hotărît să construiască în oraşul Medgidia un patinoar olimpic pe care s-au angajat să-l dea în folosinţă peste trei ani. O dată cu deschiderea noului şantier, pionierii au lansat acţiunea „Ştafeta generaţiilor", adresînd copiilor din întreaga ţară chemarea să participe la această ştafetă pionierească prin sîrguincioasă învăţătură şi prin realizarea în anii pionieriei a unor obiective social-utile pe care să le predea la ieşirea din pionierat, ca ştafetă, generaţiilor viitoare.

„Prin modestele noastre eforturi, să ne înfrumuseţăm oraşele şi satele cu baze sportive şcolare, cu mici bazine de înot, cu alei, străzi şi şosele încadrate de pomi plantaţi şi îngrijiţi de noi, cu parcuri şi locuri de joacă pentru cei mici, sate de vacanţă instalate în corturi şi căsuţe de construcţie proprie etc. — se spune în scrisoarea pionierilor. **Socotim o datorie de onoare, o dovadă a recunoştinţei şi a hărniciei şi demnităţii pionereşti, participarea cu dăruire la această acţiune patriotică, pe care, în mod simbolic, am denumit-o „Ştafeta generaţiilor".**

EDITORIALE

„ORGANIZAREA ŞI PLANIFICAREA ÎNTREPRINDERILOR AGRICOLE"

Recent în librării a apărut sub semnătura conferenţiarului dr. V. V. Topor: „Organizarea şi planificarea întreprinderilor agricole". Lucrarea, la baza căreia stă un bogat material bibliografic, se ocupă de aspectele economice şi organizatorice din unităţile agricole — I.A.S.-uri şi C.A.P. Ea pune la îndemîna studenţilor de la facultăţile de profil dar şi a inginerilor, economiştilor şi cadrelor de conducere din agricultură un bogat material documentar.

După ce abordează problematica vastă a planificării activităţii economice a unităţilor agricole şi cadrul structural al organizării lor, autorul face o introspecţie în resursele materiale şi umane ale întreprinderii agricole; sînt analizate, pe rînd, organizarea interioară a teritoriului, dotarea optimă cu mijloace de muncă, asigurarea cu forţă de muncă, şi retribuirea acesteia. Un spaţiu destul de larg este acordat şi sistemului de producţie al întreprinderilor agricole în care dimensionarea optimă a suprafeţelor ocupate de culturi sau a efectivelor de animale şi a suprafeţelor ocupate de culturile furajere constituie problematica în jurul căreia gravitează tematica acestui capitol.

În ultima parte lucrarea dezvoltă noţiunea de gestiune economică, precizînd metodele de determinare a preţului de cost şi rentabilităţii întreprinderilor agricole de stat, precum şi repartizarea producţiei globale în cooperativele agricole.

Lucrarea, recent apărută, cuprinde în cele 480 de pagini analize concrete din diverse unităţi agricole precum şi metodologiile de calcul ale diverşilor indicatori economici, constituind un ghid pentru cei ce doresc să cunoască tainele organizării şi planificării întreprinderilor agricole. **(C. STĂNESCU).**

PREMII

APLAUZE PENTRU AUREL GALEA

Ceramica de la Hălmăgel, jud. ARAD produsă de olarul AUREL GALEA, a obţinut în 1969 premiul II pe ţară la Concursul naţional al artiştilor amatori. Un exemplu de frumuseţe, talent şi simţ artistic.

Foto: VIRGIL JIREGHIE (din subredacţia judeţeană)

24 H.

1. PRIETENIE CU BUCLUC
2. HOŢII DE BICICLETE
3. ÎN SPIRITUL LEGII.
4. ZUGRAVUL DIN TÎMPENI

1. Doi prieteni, Vaida Petrache (28 ani) şi Baranga Ion (25 ani) — ambii muncitori la întreprinderi din Feteşti au intrat la un bufet să se cinstească de ziua... salariului. Din vorbă-n vorbă, n-a trecut mult pînă la o păruială în lege. Mai nervos din fire, Petrache Vaida a depăşit caracterul amical al partidei de box şi, scoţînd un briceag, l-a rănit grav pe prietenul de băutură.

2. La Timişoara se înregistraseră în ultima vreme mai multe furturi de biciclete precum şi spargerea a cîteva grădiniţe şi internate şcolare. Ultimul jaf, la o grădiniţă de pe malul Begăi, a făcut să dispară, o dată cu o sumă de bani, şi o serie de produse alimentare. Lăcomia le-a fost, însă, fatală hoţilor, căci, urmăriţi de mai multă vreme, ei au fost prinşi numai datorită acestor produse alimentare găsite la ei acasă cu prilejul percheziţiei domiciliare efectuate. Iată şi numele hoţilor: Dulgheru Cornel (18 ani), Briulung Emil (16 ani), şi Uzan Constantin (16 ani).

3. Noaptea, pe ploaie, circulînd pe raza comunei Dumbrava Roşie (Neamţ) şoferul Niculae Tătaru (22 ani) **s-a trezit brusc cu o siluetă umană la doi metri în faţa farurilor. Deşi nu a mai putut evita accidentul, produs exclusiv din vina victimei care circula nereglementar pe partea dreaptă a şoselei, şoferul a oprit, l-a ridicat pe rănit (Vintu Gheorghe — 19 ani, ucenic la U.F.S. Săvineşti) şi întorcîndu-se din drum l-a transportat la spital, unde i s-au acordat îngrijirile necesare. Iată cum trebuie să se procedeze în caz de accident, iată ce ar trebui să înţeleagă şi alţi şoferi, autori de accidente, care, încălcînd legea, au preferat să fugă de la locul faptei. Cîteva exemple: Manole Razu (Bacău), Dinu Paraschiva (Gorj), Paul Ţone (Olt), Dumitru Dudescu (Ilfov) şi alţii.**

4. Marin Costea (27 de ani) **din Tîmpeni (Olt), de profesie zugrav, dar plecat de multă vreme de la locul de muncă în căutarea unei existenţe fără efort, ajunsese, vînînd chilipiruri la Tg. Mureş. Profitînd de neatenţia unui tînăr, el i-a furat portmoneul, din care a scos o adeverinţă de bagaje, încercînd apoi să le solicite de la casa gării. În acest moment a fost prins în flagrant delict de păgubaş şi de lucrătorii operativi ai miliţiei. Cu acest prilej s-a descoperit că el era căutat pentru alte fapte penale de Procuratura locală din... Sibiu.**

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema

LOVE STORY: rulează la Patria (orele 9; 12; 15; 18; 21), Luceafărul (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21).
LIVADA DIN STEPĂ: rulează la Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
B.D. LA MUNTE ŞI LA MARE: rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Feroviar (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Excelsior (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).
CEA MAI FRUMOASĂ SOŢIE: rulează la Scala (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21), Bucureşti (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Favorit (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30).
ORA 6 DUPĂ RĂZBOI: rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30).
HUGO ŞI JOSEFINA: rulează la Doina (orele 16; 18,15); PALATUL DE CLEŞTAR (orele 11,30; 13,30); ACOPERIŞUL (ora 20,30); PROGRAM DE DESENE ANIMATE (orele 9—10).
DECOLAREA: rulează la Arta (orele 15,30; 18; 20,15), Drumul Sării (orele 15,30; 17,45; 20).
WATERLOO: rulează la Gloria (orele 9,30; 12,30; 16; 19,15), Tomis (orele 9,30; 12,30; 16; 19,30).
SĂRBĂTOAREA SFÎNTULUI IORGEN: rulează la Timpuri Noi (orele 9—18,30 — în continuare); PROGRAM DE FILME DOCUMENTARE (ora 20,15).
NU TE ÎNTOARCE: rulează la Lumina (orele 9—19,45 în continuare).
SORGUL ROŞU: rulează [la] Griviţa (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30).
OLIVER: rulează la Bucegi (orele 15,30; 19); Giuleşti (orele 15,30; 19).
12 OAMENI FURIOŞI: rulează la Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
GARA BIELORUSĂ: rulează la Înfrăţirea (orele 15,30; 17,45; 20).
FRAŢII: rulează la Unirea (orele 16; 18; 20).
PĂDUREA DE MESTECENI: rulează la Buzeşti (orele 15,30; 18; 20,15).
TRENUL: rulează la Aurora (orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,15), Modern (orele 9; 11,45; 14,30; 17,15; 20).
UNCHIUL VANIA: rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,15).
AEROPORTUL: rulează la Lira (orele 15,30; 19). Laromet (orele 15,30; 18,30).
MIHAIL STROGOFF: rulează la Floreasca (orele 15,30; 18; 20,15), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,15).
STEAUA DE TINICHEA: rulează la Ferentari (orele 15,30; 17,45; 20). Munca (orele 16; 18; 20).
POVESTE SÎNGEROASĂ: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).
MARELE PREMIU: rulează la Mioriţa (orele 9; 12,30; 16; 19,15).
NICI UN OM PENTRU CAMP DETRICH: rulează la Moşilor (orele 15,30; 18; 20,15).
FLOAREA DE CACTUS: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20).
DUPĂ VULPE: rulează la Cringaşi (orele 15,30; 18; 20,15).
TICK, TICK, TICK: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).
DUEL STRANIU: rulează la Rahova (orele 15,30; 18; 20,15).
CASTANELE SÎNT BUNE: rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,15).
ARTICOLUL 420: rulează la Viitorul (orele 15,30; 19).

Teatre

MARŢI, 4 IANUARIE 1972

Opera Română: LILIACUL — ora 19,30; Teatrul de Operetă: CONTELE DE LUXEMBURG — ora 19,30; Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Comedia): CUI I-E FRICĂ DE VIRGINIA WOOLF? — ora 20; (Sala Studio): SĂ NU-ŢI FACI PRĂVĂLIE CU SCARĂ — ora 20; Teatrul „C. I. Nottara" (Sala Magheru): BUNĂ SEARA, DOMNULE WILDE — ora 19,30; Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (Schitu Măgureanu): D-ALE CARNAVALULUI — ora 10,30; (Sala Studio): DOMNIŞOARA DE BELLE-ISLE — ora 20; Teatrul de Comedie: NICNIC — ora 10,30; Teatrul Mic: BALTAGUL — ora 10,30; PREŢUL — ora 19,30; Teatrul „C. Tănase" (Sala Savoy): BIMBIRICĂ — ora 19,30; (Cal. Victoriei): GROAPA — ora 19,30; Teatrul Giuleşti: OMUL CARE A VĂZUT MOARTEA — ora 19,30; Teatrul Ţăndărică (Cal. Victoriei): BU ALI — ora 10; (Str. Academiei): TIGRIŞORUL PETRE — ora 10; Teatrul Evreiesc de Stat: UN ŞIRAG DE PERLE — ora 19,30; Teatrul „Ion Creangă": CINCI SĂPTĂMÎNI ÎN BALCON — ora 10; PINOCCHIO — ora 16.

tv

PROGRAMUL I

15,45—17,00 Matineu de vacanţă. Film artistic pentru tineret: „Baladă pentru Andy Crocker" — producţie a studiourilor americane. 18,00 Micii meşteri mari. 18,30 Revista literară TV. 19,00 Arta plastică. Ilustraţia de carte pentru copii. 19,15 Publicitate. 19,20 1001 de seri — „La circ". 19,30 Telejurnalul de seară. 20,10 Avanpremiera. 20,15 Momente din istoria teatrului universal. Comedia dell'Arte „Nebunia lui Pantalone" — spectacol distins cu premiul revistei „Teatru" pe 1971 pentru regie de teatru TV. În distribuţie: Marin Moraru, Jean Lorin Florescu, Mihai Pălădescu, Florian Pittiş, Dan Tufaru, Ileana Cernat, Mariana Mihuţ, Nicolae Wolcz. 21,35 Reportaj TV. 22,00 Luminile rampei. Pagini celebre din operetele „Farmecul unui vals" de O. Strauss, „O noapte la Veneţia" de Fr. Lehar şi „Floarea din Havai" de Paul Abraham. Interpretează soliştii teatrelor muzicale din Galaţi şi Constanţa. Înregistrări realizate cu prilejul primului Festival naţional de operetă „N. Leonard — Galaţi 1971". 22,30 Telejurnalul de noapte.

PROGRAMUL II

20,00 Reîntîlnire cu personaje îndrăgite de copii: „Crăiasa zăpezii" — ecranizare după basmul scriitorului Hans Christian Andersen. 20,30 Tineri interpreţi: pianista Georgeta Ştefănescu-Barnea. 20,50 Buletin de ştiri. 20,55 Cărţi şi idei — „Ion Heliade Rădulescu". Participă: Şerban Cioculescu, George Munteanu, Alex. Piru, Z. Ornea. 21,25 Bloc-notes de Eugen Mandric. 21,40 Portativ '72. Revista muzicii uşoare. Emisiune de Al. Niţă şi Dumitru Cihodaru. 22,10 Film serial: „Planeta giganţilor" (reluare).

DUPĂ CE RECUNOAŞTEŢI „MICUL-BURGHEZ" ?

(Urmare din pag. I)

care trăiesc la întîmplare, fără nimic al lor, fără satisfacţii adevărate...

— Se spune adesea, intervine procurorul **Laurian Magdea**, că unii dintre noi moştenesc trăsături mic-burgheze de la orînduirea burgheză. De fapt, noi, tinerii preluăm asemenea trăsături de la părinţii noştri. Nu-i acuz pe cei vîrstnici. Mă gîndesc, ca şi Vasiu, la familiile care-i învaţă pe copii să se orienteze în viaţă după principiul „aranjamentului". Adică îi învaţă să se strecoare acolo unde le poate fi lor bine, acolo unde nu sînt greutăţi, unde nu se fac eforturi deosebite, acolo unde tînărului i se cere cît mai puţin dar de unde el poate primi cît mai mult. Nu bani, nu numai de cîştig e vorba, ci şi de o atmosferă călduţă, de inerţia care-i asigură o linişte comodă, fără probleme.

— Cred că lenea şi snobismul nasc spiritul mic-burghez, opinează **Dorin Băltoaică**, recepţioner la I.H.R. Sibiu. Şi ele sînt legate tot de muncă. Dacă n-ai o preocupare serioasă, stabilă, devii snob, îţi acoperi lipsa de ocupaţie, cu false idei, te lauzi că eşti la curent cu moda, cu filmele, cu muzica. Cunosc cîţiva asemenea tineri în Sibiu. Vin la cafenea şi discută ceasuri întregi fleacuri cu aerul celui care are în degetul mic destinele pămîntului. De fapt, sînt nişte tipi foarte superficiali. Mă întreb dacă-i interesează vreodată că banii pe care-i iau de la părinţi sînt rezultatul eforturilor şi muncii acestora şi că ei, sînt de fapt, nişte întreţinuţi.

— Pentru mine, imaginea cea mai concentrată a mic-burghezului, îmi spune tehnologul **Ionel Cîmpeanu**, este a omului lipsit de răspundere. Care face totul nu din pasiune, nu din credinţa într-o idee, ci din obligaţie. Muncesc 8 ore, spune micul-burghez, apoi gata, nu mă mai interesează nimic, nu mai am nici-o bătaie de cap. Unii spun: pentru banii pe care-i iau, fac destul în cele 8 ore, de ce să mă mai străduiesc şi în timpul meu liber? Observ acest mod de a gîndi la unii tineri. Chiar şi îndatoririle obşteşti devin, uneori, mic-burgheze. Unuia de la noi i s-a spus să se ocupe de organizarea muncii patriotice. El a înţeles că asta-i o sarcină de serviciu, de care se poate achita formal, întocmind tabele, punîndu-i pe oameni să semneze şi gata. Ce pot să fac mai mult, a spus el, asta mi-aţi cerut, asta fac.

EGOISMUL PRODUCE VICTIME?

— Eu sînt o victimă a egoismului, îmi spune **Voichiţa Sava**, muncitoare la „Drapelul roşu" din Sibiu. Părinţii mei m-au părăsit de mică, şi nici n-au mai apărut în existenţa mea. Cred că erau nişte oameni răi, pe care nu-i interesa nimic, decît propriul lor bine. Am intrat de cîteva luni în producţie şi mă uit cu atenţie în jurul meu, şi nu vreau să accept că există oameni care să trăiască numai pentru ei. Dar, fără voia mea, îi descopăr. Unii îşi fac relaţii, tot felul de relaţii neprincipiale, pentru a le fi lor bine. Dacă îi zîmbeşti magazionerului mai mult, el îţi dă mai repede materiale, lucrezi mai mult, iei bani mai mulţi. Unora nu le pasă de loc că tinerele nou venite încă nu se descurcă, nu ştiu ce trebuie să facă, şi, în loc să pui mîna să le ajuţi, îţi vezi de treaba ta. Nu-i asta o dovadă de individualism, de spirit mic-burghez? De ce să-l lăsăm să se manifeste, doar fabrica e a noastră, fiecare e interesat să dea produse de calitate, dar nu numai el, ci şi celorlalţi colegi de muncă. Unii îmi spun, lasă, fată, nu te mai bate pentru alţii, vezi-ţi de ale tale. Dar nu pot, şi sper să nu renunţ nici-odată de a-i ajuta pe alţii de a-i învăţa din ceea ce ştiu, de a-i face să-şi iubească meseria şi fabrica în care lucrează.

— Nu ştiu cum se face, completează **Nicolae Tarcea**, frezor la „Balanţa", dar egoistul este aproape totdeauna un om care calcă peste alţii pentru binele lui. Nu numai peste oameni, dar şi peste principii. Şi cea mai urîtă, mai gravă încălcare este, după părerea mea, favoritismul. Mă deranjează foarte tare. Jigneşte oamenii, îi desconsideră. Şi cu ce drept? Eu cred că favoritismul este o dovadă a nepregătirii politice. În general micul burghez este un tip amorf din punct de vedere politic. În paranteză fie spus, demagogia de aici se naşte. În relaţiile de muncă, nimeni n-are voie să acţioneze subiectiv, să favorizeze pe cineva în detrimentul altuia. Fiecăruia i se cuvine un anumit loc conform muncii lui, efortului lui şi nu aprecierilor după cine ştie ce criterii. Doar şi eu muncesc pentru ca uzina să fie bine apreciată, şi altul. De ce să ţin să ies în evidenţă altfel decît pe căi cinstite?

— Favoritismul este, într-adevăr, o mentalitate învechită, recunoaşte şi **Ionel Cîmpeanu**. Legea noastră, a relaţiilor noastre socialiste, sună clar: omul potrivit la locul potrivit.

— Avem o ierarhie a valorilor pe care trebuie s-o respectăm, intervine **Laurian Magdea**. Favoritismul loveşte în principiul de bază al societăţii noastre, echitatea. Mă gîndesc ce simt victimele unui act nedrept, ale acestui sistem inechitabil de a judeca oameni. Ei devin fie neîncrezători, indiferenţi, fie ei înşişi dispuşi la favoritisme. Egoismul este, în general, prolific. Îl vezi pe cel de alături că nu se interesează decît de el, că nu caută decît să-şi facă el loc, cum poate, încerci şi tu aceleaşi metode. Şi nu-ţi dai seama, uneori, că, inconştient, cazi în plasa acestui spirit mic-burghez odios şi meschin.

MICUL BURGHEZ — UN DUŞMAN?

— Da, este şi încă unul foarte subtil. Ştiţi ce cred eu? Că înainte de a-i taxa pe alţii ca mic-burghezi, să ne gîndim la noi, propune **Ştefan Vasiu**. Adică să ne întrebăm continuu dacă nu cumva, noi înşine încurajăm şi favoritismul, şi egoismul şi demagogia. Dacă nu cumva pericolul apare şi din slaba noastră preocupare faţă de problemele colectivului. Dacă unul îşi manifestă, în relaţiile de muncă, slăbiciunile de caracter, dacă încearcă să se strecoare necinstit spre o poziţie favorizată, să-i atragem atenţia. Pentru mine e clar că dacă eşti bun, poţi şi trebuie să te faci recunoscut ca atare prin propriile puteri.

— Dar vezi că omul care gîndeşte îngust, egoist, se lasă greu demascat, susţine tehnicianul **Radu Brătianu**. La noi în întreprindere a fost adus, prin relaţii un tînăr foarte slab pregătit profesional. Nu pot să sufăr favoritismul, este duşmanul meu numărul 1, de aceea m-am bătut să demonstrez oamenilor că s-a făcut o nedreptate. Unii m-au judecat de bine, alţii de rău, dar m-am bucurat abia în momentul în care tînărul a recunoscut că nu era un loc potrivit pentru el, cînd şi-a dat seama, că uzînd de relaţii, de favoruri, nu va putea face niciodată treabă. Eu cred că dacă avem curajul să-l demascăm pe micul-burghez, pe cel care încearcă să se chiverniseacă pe căi lăturalnice nu se poate să nu cîştigăm. Este el un duşman, dar nu aşa puternic încît să nu poată fi învins.

— De fapt, avem nevoie de foarte multă atenţie, intervine **Laurian Magdea**. Cineva spunea aici că o formă de manifestare a micului-burghez este demagogia.

— Da, e cea mai periculoasă formă. Cuvintele frumoase, dichisite pot fi, adesea, nesincere, pot ascunde oameni ipocriţi, egoişti, necinstiţi. Şi se ştie cît de tare se pot deregla relaţiile demne, principiale între oameni din cauza unuia care susţine idei în care nu crede, care în fapte acţionează exact invers decît spune, sau, mai grav, nu acţionează în nici un fel. Ce înseamnă, în ultimă instanţă, combativitatea? se întreabă **Ionel Cîmpeanu**. Curajul de a lua atitudine. Şi dacă unii dintre oamenii vîrstnici mai plătesc tribut unor mentalităţi vechi, dacă se mai tem să ia o poziţie fermă împotriva celor care dereglează sistemul nostru de relaţii socialiste, noi cei tineri, de ce ne-am teme? Am învăţat că cinstea, demnitatea, munca, adevărul şi echitatea între oameni dirijează societatea în care trăim. Deci noi sîntem primii care trebuie să apărăm aceste principii nobile.

Ce înseamnă în ultimă instanţă, combativitatea? Iată o întrebare direct legată de tema discuţiei noastre. Micul-burghez, acest personaj tipic al lipsei de combativitate, nu trăieşte la lumină, el face totul pentru a-şi acoperi goliciunea sufletească, lipsa de principii, egoismul, spiritul gregar, cu indiferenţa, cu talentul de a se strecura, pe drumuri dosnice, în viaţă. Este el un duşman? Da, este. Pentru că în atmosfera de echitate şi dreptate socială în care trăim, el devine o piedică în promovarea acelor relaţii care duc societatea noastră, orînduirea şi oamenii ei, înainte. El este un duşman personal al fiecăruia, ascuns uneori cu dibăcie şi împotriva căruia nu există decît o singură armă: aceea a demascării lui susţinute, principiale, combative. La lumină, micul-burghez se topeşte şi se decolorează, devine inofensiv, sau, de ce nu, încetează de a mai crede că se poate trăi conform spiritului său egocentric. Dar, spunea unul din interlocutori, oare nu e drept ca înainte de a-i eticheta pe alţii drept mic-burghezi să ne întrebăm cum este alcătuită viaţa noastră, să studiem propriile noastre principii, dacă nu cumva noi permitem uneori, prin lipsa exigenţei, prin comoditatea acţiunilor, ca spiritul mic-burghez să se insinueze, să se strecoare printre noi?

MARII ANONIMI DE PE Valea Lotrului

Reportaj de VASILE VĂDUVA

1

Noaptea aceea de sîmbătă era a treia noapte pe care o petreceam în Voineasa, cocheta „capitală" a teritoriului muntos și sălbatic, măsurînd cîteva mii de kilometri pătrați, pe care se răsfiră șantierele viitoarei hidrocentrale de pe Lotru. Luasem hotărîrea ca duminică dis-de-dimineață să pornim spre Baraj și, știind că ne așteaptă un drum greu, am propus să ne culcăm ceva mai devreme. Degeaba am stins însă lumina și ne-am vîrît sub pături: poetul Mihai Elin — de obicei un ins tăcut — avea în noaptea aceea un chef de vorbă nemaipomenit. Impresiile adunate în cele trei zile de vizitare a șantierului erau pentru el atît de noi și de puternice încît nu-l lăsau să adoarmă, drept care — vorba românului: nici eu, dar nici tu! — nu mă lăsa nici el pe mine.

Mai fusesem pe Lotru în luna august și știam ce sînt în stare să facă dintr-un munte sau dintr-o apă bărbații atît de duri și atît de romantici, care-au fost parcă anume ursiți să-și trăiască viața pe șantierele I.C.H-ului; văzusem și Galeria de fugă și Uzina și Castelul de echilibru și Galeria forțată și peisajele de o măreață sălbăticie, cum numai în Făgăraș și în Munții Apuseni mai îmi fusese dat să văd...

Era sîmbătă și era noapte, Elin a tăcut în sfîrșit într-o vreme, difuzorul stației de radioficare, fixat pe perete ca un ornament, amuțise demult. Nu se mai auzea decît răsuflarea gîfîită a iernii, care începuse să-și facă de cap pe Valea Lotrului etalîndu-și cu egală nepăsare și frumusețile și urîțeniile, ca o bătrînă doamnă care a trecut în viața ei prin de toate și nu se mai sinchisește de impresia produsă asupra celor din preajmă. Trecusem și eu în viața mea prin destule, așa că nu m-am prea sinchisit nici eu de năbădăile unei ierni, care nu era la o adică nici mai brează, nici mai bearcă, decît atîtea altele. M-am întors pe partea cealaltă și m-am cufundat în somn cu gîndul îndreptat spre Baraj și spre băieții aceia imposibil de descris, porecliți pe șantier șoferii iadului. Unul din ei îmi spusese în august, după ce trăisem cîteva ore în mașina lui și după ce fusesem de două ori aproape sigur că am început să ne prăbușim în prăpastie: „E-he, bătrîne, dacă nu ești slab de înger și dacă vrei să știi cu adevărat cine sîntem și ce putem noi, ăștia de la Baraj, să vii să ne vezi iarna, că vara orice muscă bîzîie!..."

2

Duminică dimineața Voineasa era de nerecunoscut — și asta nu numai din cauza ninsorii care o acoperise și care continua să cadă măreț ca în nostalgiile lui François Villon; Voineasa era de nerecunoscut pentru că îi lipsea obișnuita forfotă a oamenilor și a mașinilor, îi lipsea ziua de lucru, îi lipsea adică esențialul. În fața unei vile am zărit un bărbat îmbrăcat doar în haină, care stătea derutat, parcă neștiind de ce să se apuce... La Voineasa începea o zi de duminică și, în ciuda blocurilor și a vilelor sale elegante, Voineasa nu mai era decît un orășel de munte oarecare, nemaipăstrînd nimic din aerul acela al ei agitat și semeț de „capitală".

Doar pentru tovarășul Petre Gras, comandantul Șantierului Național al Tineretului de pe Lotru, ziua de duminică încă nu începuse. L-am găsit în biroul său, străduindu-se să obțină legătura telefonică cu Barajul, legătură care se restabilise abia în ajun — pînă atunci, timp de cîteva zile, comunicările între cele două puncte făcîndu-se doar prin radio. Nu știu ce i s-a spus tovarășului Petre Gras la telefon, dar aș putea deduce din felul cum fostul maistru miner din Valea Jiului se tot uita tăcut cînd spre munții care abia se zăreau prin pîcla tremurată a ninsorii, cînd spre noi, încercînd parcă să-și dea seama de rezistența fizică a făpturilor noastre. În cele din urmă ne-a sfătuit, cît a putut de delicat, să lăsăm pentru altă dată vizitarea Barajului, propunîndu-ne în schimb autoatelierele de la Capra Foii.

Mărturisesc că am fost cîteva clipe tentat să dau ascultare sfatului, justificat de starea drumului și a vremii, dar mi-au venit din nou în minte cuvintele acelui șofer pe care-l cunoscusem la Baraj în luna august, așa că i-am comunicat tovarășului Petre Gras dorința nestrămutată de a vedea Barajul tocmai pe o astfel de vreme.

La ora 12 fără zece minute ne aflam în convenție și Voineasa rămînea tot mai în urma noastră, cufundîndu-se în ninsoarea și în liniștea somnolentă a unei lungi zile de duminică...

3

Pentru cei ce lucrează pe șantierele Hidrocentralei de pe Lotru cuvîntul „convenție" a devenit de multă vreme un fel de substantiv propriu, denumind o mașină aparte — jumătate autocamion, jumătate autobuz — care efectuează cursele zilnice între Voineasa și Baraj. Obîrșia acestei denumiri stă în convenția încheiată, nu știu cînd, între I.R.T.A. și conducerea șantierului... dar să lăsăm specialiștilor în lingvistică plăcerea și folosul de a comenta astfel de amănunte.

În acea zi de duminică pasagerii convenției puteau fi numărați pe degete: afară de mine și de Mihai Elin, călătoreau spre Baraj doi prunci, trei femei, patru bărbați. Femeile locuiau într-una din coloniile de la Baraj și fuseseră nevoite să coboare în dimineața aceea la Voineasa, să înfrunte drumul și viscolul, pentru a acorda pruncilor unele îngrijiri speciale care nu le puteau fi acordate decît aici; trei bărbați mergeau la Baraj pentru a lua niște situații contabile și pentru a se abate apoi pe la o cumetrie; al patrulea mergea la Baraj pentru a se angaja. Două femei și un copil luaseră loc în cabina șoferului, cealaltă femeie urcase cu pruncul său alături de noi, în duba care încerca și izbutea într-o oarecare măsură să dea impresia de autobuz. Bărbații discutau aprins despre apropiatul meci de fotbal cu Țara Galilor, făceau pronosticuri, schimbau jucători, alcătuiau linii formidabile de atac și de apărare. Femeia își legăna copilul, alintîndu-l în fel și chip și, atunci cînd acesta cerea, îl alăpta dojenindu-l cu mare bucurie că e lacom...

De la o vreme s-a făcut însă liniște în mașină. Înclinația drumului devenise destul de neplăcută, oferind zăpezii posibilitatea de a juca fel de fel de farse cauciucurilor, farse mai mult decît lipsite de haz, pentru că ba în stînga, ba în dreapta noastră, prăpastia se căsca tot mai adîncă, apropiindu-se pe alocuri atît de mult de peretele mașinii, încît îți pierea orice chef să te mai uiți pe fereastră.

Și a venit prima înfrîngere a mașinii, cînd, la ieșirea dintr-o curbă, în ciuda bătăilor tot mai accelerate ale motorului, înaintarea a devenit insesizabilă, — și tot ce mai reușeau să facă roțile, învîrtindu-se înnebunite era să mențină mașina pe loc, să n-o lase adică să se transforme într-un fel de sanie greoaie lunecînd de-a-ndărătelea pe un derdeluș la marginea căruia rîpea rîpa cu dinții ei de piatră și de cioturi. Șoferul a izbutit, el știe cum, să frîneze, a coborît din cabină și a venit la noi aducîndu-ne o pană mare de fier, prevăzută pe una din părți cu gheare. A înmînat pana unuia din bărbați, rugîndu-l să stea cu ea lîngă ușă pentru a fi gata să sară și s-o azvîrle în timpul cel mai scurt cu putință sub roțile din spate ale mașinii în cazul cînd aceasta nu ar mai fi putut fi stăpînită și ar fi luat-o la vale spre rîpă. Cazul s-a ivit nu peste mult timp și s-a repetat nu o dată, astfel că pana a fost folosită din plin și au fost folosiți și umerii noștri de cîteva ori pentru a opri mașina să nu se prăbușească împreună cu femeile și copiii în prăpastie.

Relatez aceste amănunte pentru ca cititorii să-și poată forma o imagine — oricît de aproximativă — a celui mai bun dintre cele două drumuri pe care se poate ajunge la Baraj. Pe acest drum circulă zilnic zeci și sute de mașini, încărcate cu materiale, încărcate cu oameni, încărcate uneori cu copii. Este adevărat că în timpul verii drumul nu creează probleme deosebite șoferilor de aici, dar să nu uităm că în munți vara este cel mai scurt anotimp și să nu uităm că necesarul de transporturi pe un șantier ca cel de pe Lotru este cam același în tot cursul anului. Și dacă pentru mine și pentru Elin drumul acesta a însemnat aproape o aventură, pentru oamenii șantierului el înseamnă pur și simplu drumul de la Voineasa la Baraj — indiferent dacă este acoperit cu praf, cu noroi, cu polei, sau cu nămeți de zăpadă: materialele trebuie transportate, oamenii trebuie transportați, laptele pentru copiii celor de la Baraj trebuie transportat...

4

Plecasem din Voineasa la ora 12 fără zece minute. Am ajuns la Vidra (una din cele două colonii de la Baraj) în jurul orei 16. Drumul durase deci patru ore — patru ore de muncă, patru ore de încordare fizică și nervoasă, la care participasem și noi, fără să așteptăm să fim rugați. Cînd am coborît din convenție, șoferul a simțit nevoia să coboare și el pentru a ne strînge mîinile și pentru a ne mărturisi cumva că nu se așteptase ca doi intelectuali din București să pună mîna pe tîrnăcop și pe lopată. „Se mai întîmplă!" — i-am spus. Ce altceva aș fi putut să-i spun în cele cîteva secunde?! Poate că se va mai ivi prilejul să mergem împreună și dacă vom avea timp destul și noroc de drum bun, îi voi povesti atunci cîte ceva din biografia mea de intelectual, îi voi povesti printre altele despre cariera fostei fabrici de cărămidă „Argila Roșie" din București, unde, în urmă cu vreo cincisprezece ani, făceam tot ce se poate face cu un tîrnăcop și cu o lopată... În acea zi, de fapt seară, de duminică nu am avut timp decît să-i string mîna, să-i spun la revedere și să mă bucur văzînd că în ochii săi nu mai eram doar niște simpli „vizitatori"...

5

— Vilele din Voineasa?!... da, sînt și acelea vile, dar n-au să vi se mai pară atît de grozave după ce veți vedea vilele pe care le facem noi aici! — ne-a spus la un moment dat, punînd lucrurile la punct, dulgherul Stoian Marcel, secretarul organizației U.T.C. de la Vidra.

Ne aflam într-o baracă situată chiar pe malul viitorului lac de acumulare, se înnoptase, era duminică, din colonie răzbătea muzică și zvon de petrecere, și ningea, și ne aflam la 1 400 de metri altitudine, și de jur-împrejur erau numai munți și păduri nesfîrșite, îngropate-n zăpadă. Totul era atît de frumos și începeam să ne simțim atît de bine, încît, dacă am fi avut de unde s-o cumpărăm, am fi băut o sticlă de vin; am înlocuit-o cu „o discuție de duminică", o discuție fără carnețele pe masă, și Stoian Marcel, moldovean de origine, ne-a povestit fel de fel de întîmplări, unele cu haz altele cu necaz — ne-a povestit cum a venit pe șantier dintr-o ambiție, cum a rămas, cum au trecut anii, cum și-a lipit și el deasupra patului din dormitorul comun actrițe îmbrăcate și dezbrăcate, decupate din reviste, ne-a povestit cum a cunoscut într-unul din concedii o fată, cum a venit ea aici în creierii munților, după el, cum s-au căsătorit și cum și-au trosit luna de miere străduindu-se să obțină o cameră numai a lor... Ne-a povestit cum vin fel de fel de oameni pe șantier, cu gîndul „să facă bani grămadă", cum pleacă aproape trei sferturi din ei imediat după prima chenzină, unii chiar înainte, pentru că... — și Stoian Marcel se oprește și se uită blînd în ochii noștri, vrînd parcă să vadă dacă putem înțelege; „pentru că — și vocea lui nu mai este acum decît o șoaptă care vine de undeva de foarte departe, din adîncuri neștiute de noi, o șoaptă obosită și înțelegătoare și răbdătoare — e greu... să știți că e tare greu pe șantier..." — și tace și încearcă să zîmbească întinzîndu-ne pachetul său cu Naționale; și nu mi-aș fi închipuit niciodată că un zîmbet poate să semene atît de mult cu un oftat; și ne-a povestit ce fac cei de la cantină cu carnea pe care ar trebui s-o pună în mîncare, și ce fac cei de la Alimentara cu marfa, și ne-a povestit despre vizita unor funcționari superiori din București, care au ajuns astă vară pînă aproape de Baraj, au coborît din limuzine, s-au fotografiat imortalizîndu-și trecerea pe acolo, „s-au purjat" în spatele unei barăci și s-au urcat înapoi în limuzine, întorcîndu-se de unde-au venit; și dulgherul Stoian Marcel zîmbește din nou cu zîmbetul acela ca un oftat, și abia acum observ că este un bărbat slăbuț, îi observ mîinile neașteptat de delicate, dar asprite de ger și de vînt și de întîlnirile îndelungate cu lemnul — și mă gîndesc că aceste mîini, care-mi întind din nou pachetul cu Naționale, au mîngîiat cîndva atît de frumos o fată dintr-un oraș, încît fata a venit după ele aici în creierii munților, unde stăpînul lor venise și el cîndva ca atîția alții, cu gîndul să stea o vreme și „să facă bani grămadă", dar n-a plecat ca atîția alții după prima chenzină și n-a plecat nici după a doua și n-a mai plecat deloc, deși „e greu... să știți că e tare greu..."

În dimineața zilei următoare am văzut ce sînt în stare să facă aceste mîini alături de altele asemenea lor, am văzut construcțiile din Vidra, am văzut vilele, atît de frumoase încît păreau ireale, decupate parcă dintr-o carte cu basme — și m-am uitat multă vreme la mîinile acelea modeste, înroșite de ger și de eforturi, care umanizau sălbăticia munților de pe Lotru, mîinile acelea dezmorțindu-se din cînd în cînd deasupra unui butoi cu vreascuri aprinse, pentru a-și putea continua măreața și eterna operă anonimă...

6

Orice baraj este impresionant, orice baraj este o dovadă de putere și un monument de civilizație, construirea oricărui baraj are în ea ceva fascinant, grandios și eroic.

Priveam de undeva de sus forfota neîntreruptă a oamenilor și a mașinilor; din locul de unde mă aflam totul părea la început o joacă de copii, cu basculante minuscule, cu buldozere și compresoare și excavatoare printre care trebuie să pășești cu grijă pentru a nu le strivi; și a trebuit să treacă pe lîngă mine duduitul înfiorător al unui Belaz, dihania aceea metalică, înaintînd învăluită în nori de fum, purtînd în bena uriașă două bucăți de munte, pentru a realiza cît de cît adevăratele proporții ale muncii de pe șantierul de jos.

Construirea barajului de pe Lotru este simplă ca însăși natura înconjurătoare: între doi munți oamenii potrivesc un al treilea munte, care nu este altul decît Muntele Chiora, dar rupt și cărat bucată cu bucată și înălțat din nou, de data aceasta într-un loc unde să poată pune și el umărul alături de oameni la mersul înainte al țării.

Abia cutez să intru în vorbă cu bărbații care fac treaba aceasta de uriași și care se numesc incredibil de simplu: forezești, excavatoriști, șoferi, buldozeriști... Mă uit la ei și mă gîndesc fără voie la tinerii care mai lîncezesc prin barurile de zi și de noapte ale orașelor, înfășurați în blazare timpă sau în visuri cu aventuri care nu s-au întîmplat și nu se vor întîmpla niciodată în afara platourilor de filmare; și mă gîndesc că ar fi bine să fie aduși aici, să vadă ce înseamnă o adevărată aventură, să-i vadă și să-i cunoască pe acești bărbați uluitori care într-o bună zi s-au apucat să mute un munte dintr-un loc în altul; și mă gîndesc la cei ce-și scuză fel de fel de gesturi și acte reprobabile spunînd c-au greșit — și mă uit la artificieri, la fețele ca niște măști sculptate în piatră ale acestor bărbați care umblă cu moartea la șold și care declară simplu că ei, dacă greșesc, greșesc o singură dată.

Mulți din bărbații cu care am stat de vorbă la Baraj au refuzat să-și repete numele atunci cînd am vrut să le notez în carnet, spunîndu-mi că „celebritatea nu i se potrivește oricui", că ceea ce fac ei nu este chiar atît de ieșit din comun, cum mi se pare, că orice șofer bun poate conduce o Tatră sau un Belaz, că EKG-ul, excavatorul gigant cu cupa de aproape 5 metri cubi, este la urma urmei tot un excavator; îi priveam și îi ascultam pe acești titani anonimi, care se străduiau să mă convingă că mutarea unui munte este o treabă ca oricare alta — și mi-a venit în minte figura unui autor de poezele, care, după ce a ouat o cărticică, a început să aștepte fudul să vină omenirea să-l poarte pe umeri...

În munții Lotrului ninsoarea se întețise și se transformase în viscol, dar bărbații de la Baraj nu mai iau de mult în seamă astfel de fleacuri, s-au obișnuit de-a lungul anilor ca, atunci cînd este vorba de muncă, să nu mai facă deosebirea între noapte și zi, între frig și căldură, între o șosea asfaltată și un drum care pînă ieri era doar potecă. Viscolea așa cum numai în munți poate să viscolească, dar forezele păcăneau mai departe netulburate, colții de uriaș ai EKG-ului continuau să scrîșnească înfigîndu-se în burta muntelui Belazurile se încolonau ca de obicei, așteptîndu-și impasibile rîndul la încărcat. Șeful carierei, maistrul Ion Gicoveanu, și-a cerut scuze că nu mai are timp să stea de vorbă și a făcut semn cu mîna unui Belaz să oprească, să mă ducă jos la Baraj.

M-am cocoțat în cabina acelei matahale pe roți și trebuie să mărturisesc că mă simțeam la fel de emoționat ca atunci cînd am urcat pentru prima oară în cabina unui avion, și, tot ca atunci, am rămas puțin surprins de faptul că bărbatul dinăuntru era un bărbat ca orice bărbat de pe stradă. Pe acesta îl chema Mudrescu Dumitru, purta bască, avea 32 de ani, lucra la Baraj de 2 ani, locuia în colonia „Aval" împreună cu familia compusă din soție și 4 copii, era ușor necăjit că în luna care trecuse cîștigase doar 4 000 de lei. Altceva nu am mai izbutit să aflu, era un bărbat sfios, obișnuit să fie singur în cabina lui, să muncească și să gîndească fără vorbe multe. Motorul Belazului duduia năprasnic, proptindu-se cu toată puterea în roțile uriașe care tot încercau să se năpustească nebune la vale, coboram spre Baraj înfășurați în fum și-n viforniță — și zău că te simți cineva în lumea asta cînd cobori pe un astfel de drum și pe o astfel de vreme cu 27 de tone de munte în spate...

7

Cînd am coborît peste cîteva zile la Voineasa, drumul care îmi dăduse destule emoții la venire m-a lăsat indiferent, cu toate că era mult mai înzăpezit decît atunci și ningea de nu vedeai la cîțiva metri și se mai lăsase și noaptea. Începusem să mă obișnuiesc cu drumurile, cu zăpezile, dar mai ales cu șoferii de pe Valea Lotrului. Cel cu care mergeam acum era băiat de vreo 25 de ani vesel și vorbăreț și spunea că mai mult decît să cădem în rîpă nu ni se poate întîmpla. După un timp s-a răzgîndit însă și a spus că toată filozofia, în cazul că vom cădea, este să nu ieșim din mașină mai înainte de a ieși el cu manivela în mînă, pentru că prin locurile acelea umblă „lupi agresivi". Și nu știu nici acum dacă șoferul vorbea serios sau glumea, pentru că lupii ca lupii, agresivi ca agresivi, dar rîpa pe lîngă care treceam era adîncă de peste o sută de metri. „Fiți fără grijă! a intervenit rîzînd Petru Scurtu, șef de schimb la cariera de anrocamente Chioara și secretar al comitetului U.T.C. de la Baraj. Fiți fără grijă, că n-are curaj istețul ăsta să ne tăvălească, pentru că nu i-o fi lui frică de lupi, dar de ceva tot îi este frică și să fie clar istețule: dacă ne dăm peste cap, las de data asta orice sentimente la o parte și te tund, de tund pe loc!"

Cam astea ar fi fost deci toate urmările unei eventuale căderi în prăpastie: șoferul ar fi pleznit cu manivela vreo doi-trei lupi, în timp ce Petru Scurtu ar fi căutat o foarfecă sau o mașină de tuns pentru a-și respecta promisiunea; că cei o sută de metri de rostogolire printre cioturi și stînci n-ar fi izbutit să ne facă nici-un rău se înțelegea de la sine. Ne aflam doar pe Valea Lotrului și undeva mai jos era Valea lui Stan și undeva sus era Vidra, deci și Ghiță Cătănuță și era noapte și ningea ca-n vechile abecedare și drumul abia se mai vedea și brazii își foșneau cetina și noi mai credeam că ne aflăm pe drumul de la Baraj la Voineasa, dar mașina și drumul și oamenii ne purtau de mult dintr-o baladă în altă baladă...

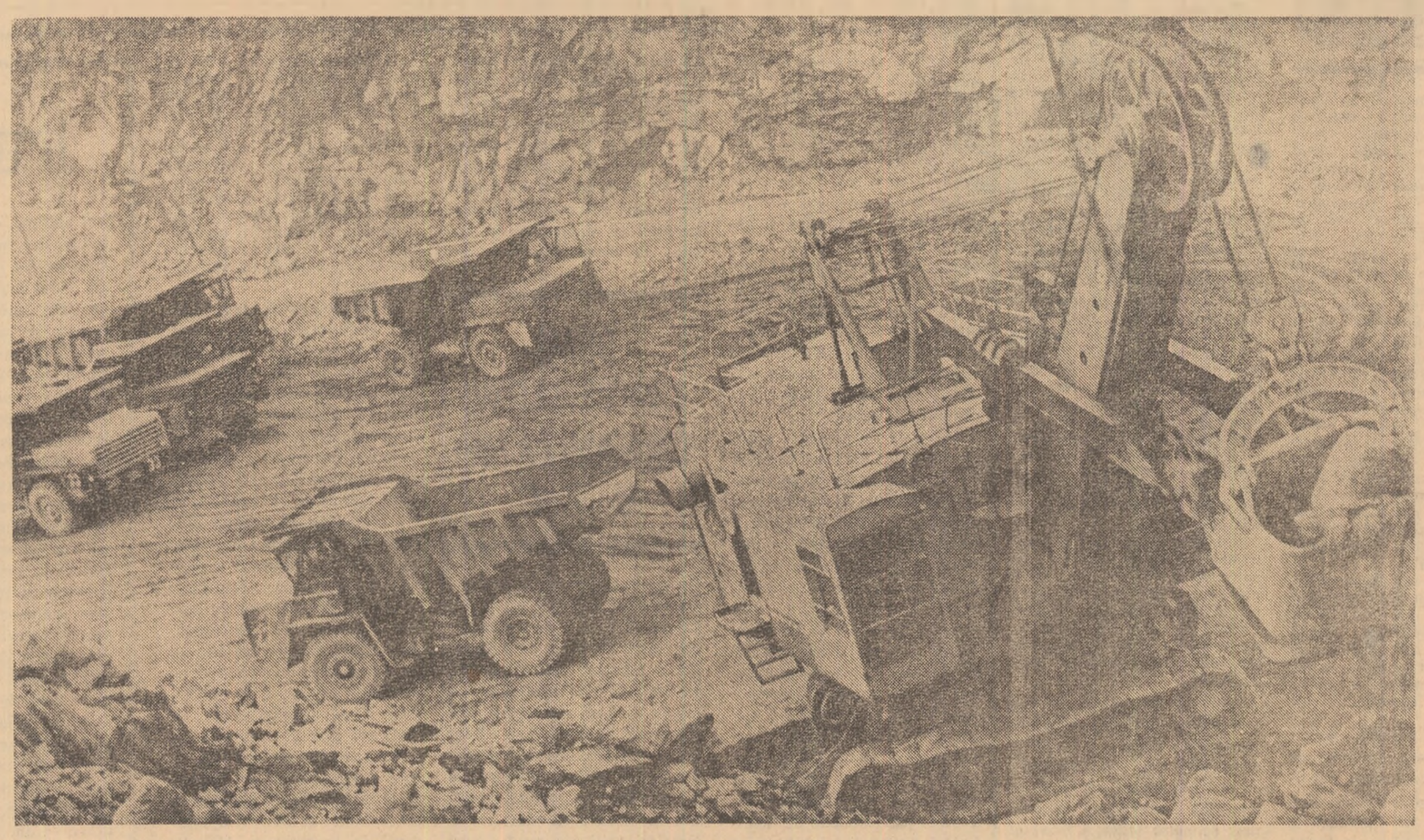

„Șoferii iadului" (cariera de piatră Lotru)

Fotografiile: GHEORGHE CUCU

• CRONICI • CRONICI • CRONICI •

Vedem ceea ce vrem să vedem

Cine nu știa, cine nu bănuia că „vedem ceea ce vrem să vedem" și-a dat seama (a cîta oară ?) că — sigur — așa e urmărind telemaratonul anului nou plus, dacă mai era nevoie, replica (de care ne servim și ca titlu) din filmul acela de animate desene, filmul acela superb cu o lume în care totul era țuguiat și în care tam-nesam, adică și așa deodată, s-a ivit ceva rotund. Nu o minge, un cap... ș.a.m.d. Cum nu ne arde acuma de povești, să vorbim de ceea ce am văzut, de ceea ce ne-a plăcut pentru că — terminînd o dată cu joaca de cuvinte — am vrut să ne placă ce vedem pe micul ecran.

Și ne-a plăcut întîi : programul de revelion oferit cu lux de timp, fantezie, muzică — și (cred că și de) „preț de cost" — de către T.V.R. A fost cel mai bun din cîte ținem minte. (Și e ușor de ținut minte circa o duzină de telerevelioane, foarte ușor). Mai ales la capitolul umor. Loc pentru mai bine a rămas, desigur, (dar cînd nu rămîne loc pentru asta ?). Mă refer cel puțin la „Compartimentul anecdotelor" unde două-trei glume erau arhicunoscute, unde alte două-trei glume puteau să lipsească și unde inserturile desenate au fost toate, efectiv toate, excelente. Revista „Programul radio-T.V.", înscrie la acest capitol pe următorii autori : Puia, Alexandru și Ion Popescu (ultimul avînd și eticheta „Gopo").

Deci, un program bun, foarte bun din care totuși subliniem, ca deosebiți, împreună cu textele lor, pe interpreții Amza Pellea și Toma Caragiu. Ba chiar și pe Trio Grigoriu, cunoscută tripletă de cîntăreți ce a ținut cu tot dinadinsul (și — vai — zadarnic !) să se recalifice tocmai de revelion în postură de cupletiști și să ne spună, printre altele, să ne ureze adică, pentru '72 : melodii care să se „șlagarizeze" și să nu mai fie cîntece d-alea „solitare"...

Cum ar fi prea mare lista interpreților, a scenariștilor și regizorilor, a operatorilor și scenografilor care au interpretat, scris și regizat, desenat și filmat programul „Revelion T.V." pentru a o nota aici ne abținem. Nu înainte de a reaminti calificativul de foarte bun, meritat de emisiune.

Primele varietăți (cu public) ale anului, la și de rigoare intitulate : „De la un an la altul", au avut două momente de excepție. De excepție nu față de știutele televarietăți (cînd așa și cînd pe dincolo), ci de concepția la noi „istoricizată" a genului. E vorba întîi de lansarea unui șlagăr, ceva cu refrenul

T.V.

(dacă nu mă înșel) : „Haidi-haidi-haidi-ho !" Mi se pare că este pentru prima dată cînd o emisiune T.V., lansează un șlagăr. Să precizăm : cînd îl lansează, nu cînd încearcă să-l lanseze... Deci, îl lansează Ovid Teodorescu — în sfîrșit într-o perfectă postură de showman — pe un text aparținînd (sub formă de proză) umorului negru, text apărut în ultimul număr al revistei „Amfiteatru" (pentru amatori ofer și pagina revistei : pagina 21). Apoi este vorba de dulcea „delatorie", e vorba de circulația motivelor în muzică, dacă nu chiar de raptul de melodii sub paravanul octavelor în sus, în jos. Dacă vreți, vedem pentru prima dată nu numai un număr excelent al emisiunii de varietăți, ci și un subiect de „reflector" devenit, cum e moda, musical...

Dacă la capitolul film festivele zile au însemnat prezentarea unui mare număr de desene animate de excelentă calitate în ceea ce privește filmul artistic am fost păgubiți prezentîndu-ni-se un desuet subiect cinematografic, „Virginia City". Ori, redacția T.V. a vrut să ne ofere discret o „pauză" în program, ori aceeași redacție a obosit după numai o lună de bun repertoriu cinematografic ales pentru noi.

Teamă mi-e că în această avalanșă tele-sărbătorească nu s-a reținut un reportaj T.V. intitulat *„Cronici de azi, cronici de mîine"*, realizat în comuna Bîrca — Dolj, de Maria Preduț. Un reportaj despre comuna în care funcționează primul „Club sătesc al cărții politice", localitate fruntașă pe țară în munca cultural-artistică (a cucerit 11 premii naționale pînă acum). Ne-a plăcut felul cum Maria Preduț a știut să-și întrebe, și implicit, cum a știut să obțină la întrebările ei niște „date" despre mobilurile intime care au făcut din sătenii comunei dintre Craiova și Dunăre un uriaș colectiv artistic. Ghiță Mitrăchiță, pictor naiv, locul doi pe țară la bienala amatorilor („are el locul doi dar eu cred că-i cel mai bun", declara apăsat un bătrîn consătean), biblioteca, animatoarea formației de teatru, cooperatoarea (al cărui nume, spre mărturisita mea jenă, nu-l rețin) maestră în țesutul covoarelor, în fine alții și alții, participanți la formațiile căminului cultural, la activitatea culturală ne-au fost prezentați cu un firesc de o emoție aparte.

Cu „Cronici de azi, cronici de mîine", reportajul T.V. a pășit sigur și cu dreptul, în noul an. Reportajul T.V. ca și întregul program oferit în ziua întîia și a doua...

TUDOR STĂNESCU

LA ÎNCEPUT DE AN...

Derularea stagiunii ne-a adus în ultimele săptămîni cîteva manifestări de prestigiu : Opera Română și-a deschis, în sfîrșit stagiunea oferindu-ne și o premieră : „Cneazul Igor" de Borodin. La 29 decembrie, Filarmonica bucureșteană a programat un Concert de muzică românească în care au figurat lucrări semnate de Paul Constantinescu, Laurențiu Profeta, Valentin Gheorghiu. La Cluj, au putut fi ascultate la sfîrșitul anului cîteva interesante prime audiții ale unor tineri creatori : suita lui Mihai Moldovan „Proverbe și ghicitori", cantata pentru cor și percuție de Liviu Glodeanu, Cantata „Țara mea" de Ștefan Zorzor, „Elogiu" de Lucian Mețianu.

În luna decembrie, în Studioul de pe strada Nuferilor, a avut loc una din cele mai semnificative manifestări ale stagiunii : ciclul dedicat de Orchestra simfonică a Radioteleviziunii suitelor lui Enescu și Simfoniilor lui Bruckner. În același timp, Orchestra de Studio a Radioteleviziunii și-a deschis ciclul concertelor publice programînd cîteva lucrări de mare popularitate. În simfonicele curente ale Filarmonicii, am putut asculta o interesantă tălmăcire a unui impunător monument mahlerian — Simfonia a VI-a iar Silvia Marcovici a „atacat" o redută a artei violonistice : Concertul de Brahms.

Toate aceste manifestări ne fac să ridicăm în această primă cronică a anului, „moment" de bilanț și de trasare a unor linii de perspectivă, cîteva probleme legate de repertoriul instituțiilor muzicale.

O trecere în revistă a programelor anului muzical încheiat ne demonstrează că repertoriul rămîne „barometrul" activității unui colectiv artistic, elementul hotărîtor în crearea „evenimentelor" artistice capabile să trezească interesul publicului, să atragă noi contingente de auditori spre sălile de concert.

Marcînd „momentele" repertoriale deosebite ale anului trecut am semnala în primul rînd, locul deosebit pe care l-au avut creațiile naționale, amplu și prioritar programate. Concertele festive care au avut loc în cinstea Semicentenarului partidului în București și în toate centrele muzicale ale țării, multiple manifestări simfonice, și camerale și în special ediția 1971 a Festivalului „Toamna muzicală clujeană" și Festivalului de muzică de cameră de la Brașov, au subliniat valoarea unor lucrări de maxim interes. Aș cita din acest punct de vedere alături de primele audiții ale unor piese de D. Cuclin, M. Andricu, T. Ciortea, L. Feldman, A. Zeman, două lucrări de mare anvergură : oratoriul „Meșterul Manole" de Gh. Dumitrescu și opera „Hamlet" de Pascal Bentoiu.

Sărbătorind în 1971, 90 de ani de la nașterea lui George Enescu, instituțiile muzicale ne-au prilejuit posibilitatea de a asculta cîteva dintre lucrările definitorii ale marelui compozitor român și un loc special l-au avut din acest punct de vedere Integrala Simfoniilor și Cvartetelor organizate de Filarmonica bucureșteană.

MUZICĂ

Deși în domeniul primelor audiții din literatura muzicală universală putem semnala foarte puține prime audiții, anul muzical încheiat a însemnat pentru noi o masivă prezență a creației clasice și romantice, am ascultat minunate seri de muzică dedicate lui Bach, Mozart, Schubert (un moment deosebit a fost din acest punct de vedere Concertul în care a fost programată prima audiție integrală a capodoperei lui Bach „Ofranda muzicală", am ascultat remarcabile festivaluri dedicate lui Haydn, Strawinski (inițiativă în care a excelat Orchestra simfonică a Radioteleviziunii care a înțeles marea forță educativă a unui program muzical unitar, bine legat), au fost explorate noi zone ale artei sonore (și un rol deosebit l-au avut, din acest punct de vedere, serile de muzică barocă organizate recent de Filarmonica „George Enescu").

Un loc important în prezentarea unor creații ale literaturii universale l-au avut fără îndoială marile ansambluri, soliștii de prestigiu internațional care ne-au vizitat și care ne-au luminat în concertele lor etape hotărîtoare ale istoriei artei sonore.

O analiză a politicii repertoriale vădește însă și o serie de carențe care diminuează valorile stagiunilor în ansamblul lor. În majoritatea lor programele marilor orchestre simfonice continuă să cantoneze în zone romantice și în special post romantice (predilecte doar pentru o anumită generație) și uneori în dauna unor lucrări din creația marilor clasici (l-am uitat de pildă, adeseori, în ultimul timp, pe Beethoven).

Continuă să lipsească de pe afiș lucrările clasicilor veacului XX atît de solicitate de tinerii auditori care vibrează adînc la muzica veacului lor.

Inexplicabil de puțin întîlnim pe afișele de concert numele compozitorilor români din generația pe care aș numi-o „medie" (mă gîndesc la A. Stroe, Șt. Niculescu, A. Vieru, T. Olah), creatori care rostesc un cuvînt profund original în contextul artei actuale și care atunci cînd sînt programați nu li se oferă întotdeauna posibilitatea de a prezenta lucrări din cele mai semnificative pentru șantierul lor componistic.

O obsesie a primelor audiții determină de asemenea să nu mai putem asculta în sala de concert lucrări românești de largă rezonanță care s-au bucurat de o maximă receptivitate din partea publicului și criticii, lucrări care trebuie reluate permanent pentru a putea intra în marele fond de valori al creației naționale.

În sfîrșit, lipsuri repertoriale majore se manifestă în domeniul teatrului liric. Operele „Turandot", „Ecaterina Teodoroiu", „Cneazul Igor" (premierele anului trecut la Opera Română, ca de altfel și premierele anului de la Cluj, Iași, Timișoara) nu au reușit să anuleze deficiențele manifestate în acest domeniu, semnalate de mult timp de critică. Au avut loc schimbări administrative, a fost instalată cîteva luni, (timp în care stagiunea a fost întreruptă) o orgă de lumini, dar înnoirile repertoriale temeinice le-au adus tot stagiunea lirică a Televiziunii și primele audiții din sala de concert.

Din repertoriul Operei bucureștene — teatrul care are un potențial de talente de unică valoare, continuă să lipsească marile creații ale lui Wagner, Richard Strauss, Berg, lucrări pe care le întîlnim pe agendele oricăruia dintre teatrele lirice ale lumii.

Ideile nu sînt noi și au mai fost spuse ...dar cred că trebuie reamintite acum la deschiderea unui nou „an muzical", an în care numai o largă și științifică deschidere repertorială va putea satisface interesul maselor de auditori.

IOSIF SAVA

• CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

TINERII — PARTICIPARE MULTILATERALĂ ÎN PRODUCȚIE

O SUTĂ DE TINERI SE PREGĂTESC PENTRU MESERIILE SATULUI

pentru o rapidă înscriere în cerințele curente de calificare, de pregătire psiho-profesională, de disciplină. De bună seamă nu vom aștepta să treacă cele 30 de zile pentru a înregistra automat, statistic sau cum vreți să-i spuneți rezultatele în „Caietul de indicatori economici". Cu asta n-am rezolvat nimic sau aproape nimic. Chiar din aceste zile și vom continua pînă la sfîrșitul anului în toate sectoarele, dar mai ales în cele în care au intrat în funcțiune noi linii tehnologice, noi utilaje — secția de elemente, galvanizare, vopsit electrostatic — vor fi organizate demonstrații practice. Susținerea lor va fi încredințată unor oameni competenți, capabili să ajute efectiv la o bună cunoaștere a meseriei, specialiști în deplina accepție a cuvîntului, aleși tot dintre tineri și care au primit sarcini concrete în acest sens. De asemenea știm cîți muncitori au fost angajați de curînd, unde anume și la ce lucrează echipele. De la caz la caz noii absolvenți sînt „dublați" de către uteciști cu mai multă experiență. Dublați în sensul că aceștia din urmă au obligația de a-i sprijini direct pe mai tinerii lor colegi de muncă în îndeplinirea normelor de producție, influențînd pozitiv nivelul lor de calificare, starea disciplinară. Sînt o sumă de carențe lesne de eliminat atunci cînd colegialitatea nu se rezumă la salutul de complezență ci se extinde, cum e și firesc, incluzînd în perimetrul ei solicitudinea, dorința de a înlesni integrarea profesională a absolvenților.

În aceeași ordine de idei, au fost concepute și acțiunile gen „Proces debuturilor" sau „Milimetri în instanță" al căror demaraj va deveni un fapt împlinit peste cîteva zile. Cum sînt îndeajuns de cunoscute pentru a mai insista asupra lor prefer doar să le enumăr oprindu-mă în schimb la „Fanionul calității". Este vorba de o competiție, desfășurată de altfel cu bune rezultate și în 1971, în care sînt angrenați toți tinerii pe întreaga durată a anului. Trofeul se înmînează lunar secției, — cititi tinerilor — care a dovedit cea mai înaltă exigență în execuția produselor sau reperelor aflate în fabricație. Și pentru că am ajuns la capitolul competiții, concursuri profesionale aș vrea să adaug aici și pe cele care antrenează diversele categorii de muncitori : strungari, lăcătuși, presatori și montatori. Consider important de reținut că ele nu-și propun ca obiectiv consacrarea „vedetelor" întreprinderii ci mobilizarea largă a uteciștilor în crearea unui climat de muncă înaltă exigență în execuția produselor sau reperelor aflate în fabricație. Și pentru că am ajuns la capitolul competiții, concursuri profesionale aș vrea să adaug aici și pe cele care antrepropice realizării cu succes a sarcinilor de plan. Concludent în acest sens mi se pare faptul că faza lor de masă se desfășoară pe o perioadă de trei luni. Nouăzeci de zile în care drumul spre cucerirea primului loc rămîne deschis fiecăruia și tuturor, 90 de zile în care fructificarea cît mai deplină a minutului, evitarea rebuturilor, angajarea cu toate forțele pentru creșterea productivității devin imperative. Așa încît ele vor reprezenta și prilejul de verificare a eficienței acțiunilor inițiate pentru întărirea disciplinei — raid-anchetă în schimburile II și III, dezbaterile privind frecvența la lucru și respectarea procesului tehnologic — și în general a tuturor acelor acțiuni destinate producției a căror notă aparte o reprezintă caracterul lor permanent.

Atît concursurile profesionale cît și întrecerea „Pentru cea mai eficientă inovație propusă de un tînăr în 1972" reprezintă invitații adresate deopotrivă întregii mase de uteciști pe care întîlnirile cu specialiștii, sesiunea de comunicări tehnico-științifice a inginerilor și tehnicienilor în domeniul corpurilor de iluminat pentru autovehicule au menirea să le pregătească.

nerilor care și-au manifestat dorința să lucreze în sat a crescut simțitor. Și dorinței lor noi i-am răspuns prin măsuri concrete : toți tinerii au fost încadrați în sectoarele de producție cu activitate continuă, îndeosebi în zootehnie, la sectoarele anexe, la irigații, sub îndrumarea specialiștilor și a meseriașilor cu experiență, desfășurîndu-se acum acțiunea de pregătire a acestora într-una din meseriile satului.

— Considerăm că o primă reușită este aceea a creării cadrului organizatoric, remarca inginerul șef al cooperativei agricole din Bucecea, tînărul **Radu Vatavu**. La **Bucecea** și **Mîndrești** au fost înființate două ferme specializate în producerea semințelor, iar la **Brehuești** una cu profil horticol. Condițiile naturale și tradițiile existente la **Vîrful Cîmpului** și **Bucecea** au determinat organizarea a două ferme specializate în creșterea vacilor de lapte care, în doi ani, vor cuprinde 600 și respectiv 650 animale. Aceleași considerente ne-au îndemnat să înființăm ferme de creștere a tineretului pentru prăsilă la **Mîndrești** și **Brehuești**, iar de îngrășare a tineretului taurin la **Lunca Vîrful Cîmpului**. Prin cooperare, la **Vîrful Cîmpului**, unde există o bogată balastieră, a început să funcționeze o secție de prefabricate — stîlpi și dale, iar la **Brehuești** un gater pentru prelucrarea lemnului. Dar aceasta, desigur, nu ajunge. Degeaba ai fermă specializată dacă nu asiguri condiții de muncă și viață, o bază materială corespunzătoare. În bună măsură am realizat și aceste deziderate. La **Bucecea**, de exemplu, ferma de creștere a vacilor de lapte, principalul izvor de venituri al sectorului zootehnic, în care lucrează peste 100 de cooperatori, a fost asigurată cu o bază furajeră bogată, suprafețele ocupate cu lucernă fiind cele mai mari (circa 60 la sută irigate). Pentru 1972 am repartizat culturilor furajere 620 de hectare. Grajdurile vor fi modernizate prin mecanizarea lucrărilor. Tuturor îngrijitorilor li s-a asigurat echipament de protecție, camere speciale pentru odihnă și servirea mesei. Schimburile de experiență, cursurile practice susținute de șeful de fermă, medicul veterinar **Mihai Pavelluc** au contribuit la însușirea și îmbunătățirea măiestriei profesionale. Consecința — la începutul lunii decembrie **producția de lapte marfă era superioară cifrei de plan cu peste 320 000 litri, fiecare litru fiind realizat cu un consum de furaje redus, la concentrate — inferior prevederilor proiectului legii pentru organizarea producerii și folosirii raționale a surselor de nutrețuri.**

— Cum se reflectă aceste rezultate în veniturile îngrijitorilor ? îl solicităm pe tovarășul Gheorghe Alexa.

— Plata prin acord global a avut un rol deosebit în antrenarea oamenilor la o muncă susținută. Am căutat ca acest sistem să fie bine înțeles de la bun început și fiecare om să cunoască atît obligațiile de plan cît și drepturile care i se cuvin — precizează președintele. La noi avansurile bănești sînt achitate în fiecare lună, fără excepție. Cît cîștigă tinerii ? Iată statul de plată a retribuției pe luna octombrie. **Carol Suchi** a încasat 3 551 lei, **Ion Lungu** — 3 002 lei, **Ion Neagu** — 2 576 lei, **Vasile Goian** — 2 356 lei. În medie, un îngrijitor a realizat un cîștig lunar de aproximativ 1 900—2 000 lei.

Așa s-a ajuns la Bucecea ca din cei peste o sută de oameni care lucrează în ferma zootehnică, 35 să fie tineri. Nevoile cooperativei sînt însă mai mari. **În acțiunea de atragere a tinerilor la munca** din cooperativă comitetul comunal U.T.C., cel al cooperativei, au apelat și la ajutorul școlii. Munca susținută de îndrumare a viitorilor absolvenți către sectoarele de activitate deficitare în cadre a început să-și arate roadele. Chiar în ferma de vaci de lapte am găsit cîțiva elevi din ultima clasă a școlii generale care voiau să se inițieze cu un ceas mai devreme în tainele meseriei pentru ca la absolvire să se angajeze ca îngrijitori.

În consiliul intercooperatist problemele tinerilor se cer rezolvate la fel și în celelalte 5 unități. Experiența pozitivă de la Bucecea — unde o sută de tineri se pregătesc în meseriile satului — nu are însă corespondențe decît la **Vîrful Cîmpului**. La **Mîndrești**, deși se dispune de condiții asemănătoare, deși pentru acest cincinal asigurarea schimbului de mîine este la fel de vitală, nu s-a întreprins nimic pentru o rezolvare favorabilă a permanentizării și pregătirii profesionale a tinerilor în și pentru sectoarele cheie. Chiar mișcarea brațelor de muncă de la o unitate la alta, preconizată de consiliu, nu este decît o soluție de moment, facilă. Planul consiliului intercooperatist are menirea să determine schimbarea în bine a unor asemenea situații. Și la **Mîndrești** și la **Brehuești** sau **Vlădeni** se găsesc tineri care doresc să lucreze în localitatea natală în posturi ce reclamă calificare, dăruire de sine. Esențial este să li se asigure tuturor condiții pe măsură, avantajoase. Consiliile intercooperatiste, în general, trebuie să accentueze în continuare asupra conturării clare a posibilităților de muncă și viață oferite tinerilor, a condițiilor materiale, a căilor de calificare în meseriile satului. **Fiecare tînăr trebuie să știe foarte precis ce i se cere dar și ce perspective** are. Succesul deplin al acestui obiectiv aflat atît în planurile de muncă ale consiliilor intercooperatiste cît și cele ale organizațiilor U.T.C., depinde în totalitate de felul în care se face această convingere.

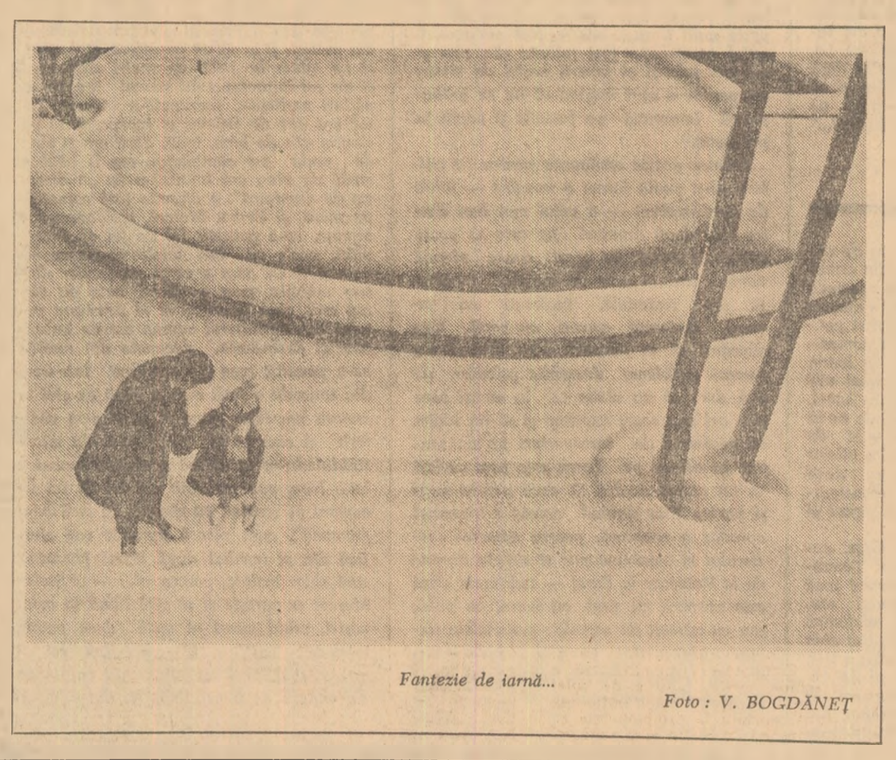

Fantezie de iarnă...

Foto : V. BOGDĂNEȚ

SEMICENTENARUL ORGANIZAȚIEI U. T. C.

de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist". Tinerii vor putea participa, de asemenea, la un concurs de cunoștințe politice, economice, geografice și de cultură generală „Ocolul comunei și județului în care trăim". În toate organizațiile, uteciștii vor învăța cîntece patriotice și revoluționare, se vor iniția concursuri de recitări de versuri dedicate patriei și partidului. Brigăzile artistice și formațiile școlare își vor îmbogăți repertoriul, susținînd în cinstea zilei de 19 martie serbări și spectacole festive, la căminele culturale.

Se va iniția, pentru elevii din clasele a VIII-a, o întîlnire cu profesori ai școlii profesionale și liceului din Moreni, cu directorul Uzinei mecanice și cu muncitori fruntași dintre locuitorii comunei. În scopul orientării școlare și profesionale a elevilor, pentru educarea dragostei față de muncă, se va vizita Uzina mecanică Moreni și șantierul platformei industriale din Tîrgoviște. Pentru organizațiile U.T.C ale cadrelor didactice va fi organizată „Ziua tînărului intelectual", reunind un complex de activități de informare politică și profesională, de manifestări culturale și schimburi de experiență între tinerii învățători și profesori din Valea Lungă și comunele învecinate.

Prin acțiunile de muncă patriotică, cei 350 de uteciști din comună și-au propus să strîngă 1 000 kg fier vechi, 1 000 kg de maculatură și altele, participînd, totodată, la efectuarea de lucrări gospodărești pentru curățiri și amenajări de pășuni, la bazele sportive din fiecare sat, precum și la construcția căminului cultural din Cricov și a sălii de festivități din satul Gorgota. În februarie și martie sînt proiectate excursii de documentare la muzee și case memoriale din București, Doftana, Valea Prahovei și Brașov. Se au, de asemenea, în vedere noi acțiuni de sprijinire a practicii agricole și tehnico-productive a elevilor, inițierea unui cerc al tinerelor gospodine, înființarea de noi formații sportive. În acțiunea educativă, care în această perioadă își propune să devină exemplară, mai vie și plină de conținut decît pînă acum, un rol deosebit este acordat primirii de noi membri ai U.T.C. — „Generația semicentenarului" — și analizării în adunările generale a rolului fiecărui utecist prin urmărirea îndeplinirii sarcinilor trasate și consemnate lunar în „caietele de sarcini" ale secretarilor.

Ne-am hotărît să consemnăm aici conținutul acestui program de activitate, nu numai pentru că s-a conturat ca ansamblu de acțiuni gîndit în așa fel încît să definească un mod de a întîmpina și sărbători apropiata aniversare a 50 de ani de la crearea Uniunii Tineretului Comunist, ci și pentru că s-a cristalizat pe terenul unei consistente activități anterioare, înglobînd concluzii și propuneri ale tinerilor, formulate în adunările de dare de seamă și alegeri ale organizațiilor U.T.C. din fiecare sat, ca un element de continuitate al spiritului de lucru, al seriozității și al certitudinilor de realizare prin consecvența acțiunii uteciste. Seriozitatea cu care și-au analizat activitatea, ca și realizările de pînă acum îndreptățesc o asemenea siguranță în legătură cu îndeplinirea proiectelor din acest nou trimestru de muncă.

FELICITĂRI

ver bătrînul, ne-a mîncat zilele". Și de-atunci, nici un semn. Îi învățase meserie, lucrase alături de ei, ani la rînd se căznise să-i facă oameni de treabă și de nădejde. Crezuse că a dat greș. Îmbătrînise sub povara unui eșec... Și iată că „derbedeii", azi oameni în toata firea, îl asigurau de marea lor recunoștință : „Ați fost pentru noi ca un părinte". Un alt pensionar, profesor, primește o felicitare însoțită de o carte. Numele semnatarului nu-i spune nimic. Probabil — unul din foștii săi elevi. Unul din miile de elevi, de la cele trei licee la care a funcționat... Și bătrînul profesor, emoționat, încearcă să dea de urmă împricinatului. Cu telefoanele nu o scoate la capăt — cine are răbdare să caute, la repezeală, prin memorie, prin cataloage ? Și-atunci, se duce la un liceu, la al doilea — și, în sfîrșit la al treilea află că U. C. i-a fost elev între anii 1958—1962 un elev oarecare, cu note de 5, 6, 7 — din care pricină îl trecuse cu vederea. După două zile are loc o întîlnire între profesor și fostul elev. Conversație lungă, amabilă, pînă cînd profesorul nu mai rabdă : „Ce te-a făcut să-ți aduci aminte de mine ?". O întrebare pe care celălalt o aștepta : „În ziua de 1 ianuarie 1962, spune el, ne-am întîlnit pe stradă. Dacă mai țineți minte, mi-ați spus așa : „Dintre toți elevii mei, dumneata ești singurul care ai talent de matematician. Talent ! Dar ești un leneș fără pereche și tare mi-e teamă că n-o să faci nici o ispravă !". Atunci am hotărît să v-ascult și să-mi încerc puterile în matematică. Acum v-aș întreba și eu ceva : chiar ați crezut în talentul meu ?" Bătrînul profesor nu își mai amintea întîmplarea aceea — dar îi părea bine că ea avusese loc.

Primii trei sportivi ai anului sărbătoriți și premiați în cadrul festivității de la Sala Palatului.

Anul '71 — un an de bun augur pentru fotbaliștii români.

ANUL '71 ÎN ȘI DINCOLO DE ARENA SPORTIVĂ

ANCHETA „SCÎNTEII TINERETULUI"

1. CARE ESTE REZULTATUL, PERFORMANȚA, SPORTIVUL CARE A PRODUS SENZAȚIA ANULUI 1971 ? DE CE ?

2. NUMIȚI ACȚIUNILE DIN ACEST AN CARE AU AVUT CEA MAI MARE INFLUENȚĂ ASUPRA DEZVOLTĂRII MIȘCĂRII SPORTIVE ȘI SPORIRII ROLULUI SAU SOCIAL.

3. PRIN CE VI S-A IMPUS SPORTUL ROMÂNESC ÎN ANUL 1971 ? CARE DINTRE VICTORIILE SAU SUCCESELE DOBÎNDITE DE SPORTIVII NOȘTRI O CONSIDERAȚI CEA MAI VALOROASĂ ȘI CARE DINTRE ELE VĂ ESTE CEA MAI DRAGĂ ? DE CE ?

4. CARE DINTRE REZULTATELE-EȘEC ȘI ÎNTÎMPLĂRILE PETRECUTE ÎN ARENA SPORTIVĂ SAU ÎN AFARA EI, CARE DINTRE SPORTIVI SAU ECHIPE V-AU PROVOCAT CEA MAI PROFUNDĂ DEZAMĂGIRE ÎN 1971 ?

5. DESCRIEȚI CEL MAI FRUMOS GEST DE FAIR-PLAY AL ANULUI 1971.

6. CARE SPORTIVI SAU ECHIPE — ȘI ÎN CE SPORTURI — CREDEȚI CĂ VOR DOBORÎ RECORDURILE ACTUALE SAU VOR PROVOCA MARILE SURPRIZE ALE ANULUI 1972 ?

7. CE VĂ PROPUNEȚI ȘI CE AȘTEPTAȚI DE LA 1972 ?

Conf. univ. IOAN KUNST-GHERMĂNESCU
secretar al C.N.E.F.S.

1. Ilie Năstase, în marile turnee pe care le-a cîștigat, și mai ales cele două : de la Wembley — unde a bătut toți marii și ai rachetei, inclusiv pe supercampionul Rod Laver — și de la Paris, unde ne-a produs acele senzaționale victorii în lanț, plăcute dar și atît de chinuitoare. Pe același plan — avînd în vedere concurența acerbă în fotbal — pun calificarea echipei României în sferturile Cupei Europei. După cum nu uit performanțele echipelor de fotbal ale cluburilor U.T.A., Steaua, Rapid și Dinamo în „cupele europene" precum și calificarea reprezentativei noastre feminine de handbal în dauna echipei Uniunii Sovietice (Viena) care era văzută de specialiști ca viitoare campioană mondială. 2. Pe plan intern — plenarele comitetelor județene de partid în cadrul cărora s-au dezbătut problemele dezvoltării activității de educație fizică și sport și a bazei sale materiale. De asemenea, plenarele C.J.E.F.S. Pe plan extern aș aminti sesiunile mai fructuoase ale C.I.O. care au dezbătut și lămurit, într-un spirit de colaborare și prietenie, unele probleme ale mișcării olimpice. 3. Prin marea performanță a calificării, pentru a doua oară, a echipei României în Cupa Davis. Și nu numai aceasta, ci suita de victorii premergătoare care ne-au dus în finală în fața puternicelor echipe ale R.F.G., Iugoslaviei, Indiei, Braziliei. Cred că au avut cea mai largă audiență de public și au făcut cea mai mare propagandă sportului românesc. 4. Lucrul care-mi provoacă o profundă repulsie și care nu este în spiritul eticii sportive și al educației civice a tineretului, îl consider falsificarea, cu bună știință, de către profesorii de educație fizică, de către unii antrenori și tehnicieni, a vîrstei categoriilor de copii și juniori în competițiile rezervate acestora spre a-și adjudeca rezultate bune, victorii. La federațiile noastre de specialitate sînt cantități impresionante de asemenea acte false. Sigur, lucrul acesta are implicații nefaste, nedorite — al căror efect negativ noi îl simțim — asupra dezvoltării ulterioare a sportivilor. 5. Nu cunosc un gest de fair-play care să merite să fie inserat la loc de cinste, ca acela de-acum cîțiva ani al tenismanului maghiar Gulyas, care, deși avea victoria asigurată, a acceptat, la cererea adversarului său, accidentat, întreruperea jocului, ca pînă la urmă să... piardă meciul. 6. Cred în pășirea, pe încă o treaptă, deci în semifinalele Cupei Europei, a echipei României la fotbal. Cred în Carol Corbu care consider că îl va întrece pe sovieticul Saneev, campionul olimpic din Mexic, apoi cred că la natație, atletism, la J.O. se vor bate multe recorduri. De fapt îmi vine greu să fac pronosticuri la sporturile individuale deoarece pleiada de atleți, înotători, boxeri, cicliști cuprinde atîtea elemente de valoare și atît de numeroase încît cred că la J.O. de la München, surprizele, performanțele senzaționale vor fi extrem de abundente. 7. Aștept ca pregătirea sportivilor români pentru J.O. să se desfășoare cu calm, cu încredere, potrivit metodologiei noastre de pregătire pentru ca la marile confruntări olimpice, cît mai mulți sportivi români să urce pe podiumurile de înaltă onoare și demnitate. Nu mă pot dezbăra de handbal : doresc din tot sufletul ca băieții noștri să cîștige, la această disciplină, primul titlu olimpic, să ne provoace acea mare satisfacție pe care ne-au provocat-o cîștigînd acum un an titlul mondial la Paris.

Prof. univ. dr. LEON TEODORESCU
vicepreședinte al C.N.E.F.S., rectorul I.E.F.S. București

1. a. Înotătoarea Shane Gould (Australia) care la 15 ani deține toate recordurile la probele de liber (100, 200, 400, 800 și 1.500 m.) b. Apariția și dispariția meteorică a recordmanului Patrik Matzdorf (2,29 la săritura în înălțime, corectînd cu 2 cm. recordul lui Brumel). 2. a. Pe plan intern : măsurile Ministerului Educației și Învățămîntului care prevăd posibilitatea practicării sporturilor în cadrul lecției de educație fizică. b. Pe plan internațional : îmbunătățirile aduse conținutului definiției amatorismului în cadrul J.O., îmbunătățiri care rezolvă parțial — și mai ales printr-o optică mai realistă — unele dintre problemele cele mai controversate ale olimpismului modern. De subliniat contribuția țării noastre în această problemă, adusă de tov. Alexandru Șiperco, membru al C.I.O. 3. Creșterea numărului de jocuri sportive și situarea pe poziții fruntașe pe plan internațional a echipelor românești ; confirmarea handbalului și a tenisului ; revenirea voleiului masculin, handbalului feminin și a polo-ului pe apă ; afirmarea prestigioasă a fotbalului. 4. România pentru a doua oară în finala Cupei Davis ; evoluția constant ascensională a lui Ilie Năstase care a culminat cu cîștigarea recentului turneu al campionilor, desfășurat la Paris 5. Comportarea submediocră a echipei reprezentative de volei feminin, care a ratat obținerea unei medalii la campionatele europene din Italia și o dată cu asta și calificarea pentru J.O. de la München. 6. Atletism ; probele de aruncări și sărituri. Surprize : Carol Corbu și Mihaela Peneș. 7. Confirmarea prin medalii și titluri de campioni olimpici, mondiali și europeni, a pregătirii științifice desfășurate cu sportivii români.

Prof. ANGELO NICULESCU
antrenorul naționalei de fotbal

Din capul locului vreau să fac o precizare : nu voi ieși, cu răspunsurile la această anchetă, din sfera fotbalului. Deci, 1. Rezultatul de la Helsinki, 4—0, cînd Cehoslovacia părea calificată. Acesta a fost atu-ul pentru cucerirea primului loc în serie. 2. Hotărîrile de partid și de stat, măsurile luate privind activitatea de educație fizică și sport, precum și măsurile privind educația comunistă a maselor, care au impulsionat dezvoltarea activității sportive ca o activitate socială. 3. Prin fotbal și prin tenis. Alte succese nu cunosc. Cel mai drag succes ? Victoria asupra echipei de fotbal a Cehoslovaciei care ne dominase mulți ani la rînd. 4. Cea mai mare dezamăgire mi-a provocat-o Dumitrache, un jucător dotat cu calități superioare, pentru creșterea căruia s-a investit mult și care nu înțelege acest lucru, nu reușește să se mențină la nivelul performanței. Am avut atîta nevoie de el în ultima perioadă și, cum se știe, nu l-am putut folosi. 5. Lucescu cînd s-a dus și l-a sărutat pe Răducanu după ce acesta făcuse gafa din care Ceapkovic a marcat un gol ce părea să ne spulbere victoria asupra Cehoslovaciei și inclusiv calificarea. Rică rămăsese la pămînt, cerîndu-i să-l înghită, și Lucescu l-a ridicat și l-a sărutat dîndu-i speranța, curajul de care aveam atîta nevoie în acele momente. 6. Printre echipele care vor produce senzația anului aș putea să citez și echipa României de fotbal, dar la ora actuală, cînd s-a așternut atîta liniște, cînd nimeni nu mai are și nu mai găsește nimic de spus despre performanțele ei — nu prea mai am curajul... 7. Să fiu eliberat de la conducerea tehnică a echipei și să mi se dea posibilitatea să lucrez la catedra de fotbal a I.E.F.S. Referindu-mă la reprezentarea sportului românesc — a fotbalului, bineînțeles — în marile confruntări internaționale aș vrea ca echipa olimpică să se califice, în dauna Danemarcei, pentru turneul final al J.O. și acolo să ocupe unul din locurile fruntașe, iar reprezentativa noastră să ajungă în turneul final al Cupei Europei, deci în semifinale. De asemenea, doresc să luăm un start bun în C. M. Realizînd aceste mari obiective, va fi anul cu cele mai mari performanțe din istoria soccerului românesc. Aceste succese ne dau garanția unei ascensiuni sigure în preliminariile viitorului C.M. de fotbal. Afirm că se poate, dar să fim ajutați și promisiunile care ni se fac să se și realizeze !

Pentru tineri cititori ai „Scînteii Tineretului" din salut căldurosul meu urare

VALERIU BUZEA
președintele clubului Dinamo București

1. Cîștigarea turneului campionilor de la Paris — după o serie de 6 victorii consecutive de către Ilie Năstase, care l-a învins în finală pe redutabilul tenismen american Stan Smith. Nu-l pot omite din scriptele campionilor... campionilor pe belgianul Eddy Merkx. 2. Documentele de partid din iulie a.c. care se referă la îmbunătățirea muncii politico-ideologice și de educare comunistă a maselor din sfera căreia face parte și activitatea sportivă. 3. În anul 1971 sportivii români s-au impus cel mai pregnant prin : a. calificarea a 2-a oară a echipei României de tenis în finala Cupei Davis și comportarea foarte bună a componenților ei, Năstase și Țiriac, în tot timpul anului. b. Calificarea echipei de fotbal a României în sferturile de finală a Campionatului european — victoria cea mai valoroasă fiind aceea asupra echipei cehoslovace — calificare care a dovedit că evoluția bună din Mexic nu a fost întîmplătoare. 4. Cea mai mare dezamăgire mi-a furnizat-o echipa națională de volei-fete, care la „europene" a avut o comportare slabă și nu s-a calificat nici în turneul final, nici pentru Olimpiadă. Palida ambiție și lipsa de răspundere în reprezentarea culorilor patriei, mi-au lăsat un gust amar. În aceeași categorie a dezamăgirilor profunde înregistrez și înfrîngerea atît de categorică a echipei Dinamo suferită în fața lui Fejenoord. 5. Cel mai frumos gest de fair-play al anului 1971 este — vorbind de sportul românesc — cel al boxerului dinamovist Monea Ion, care înainte de „europenele" de la Madrid a cerut forurilor conducătoare să nu fie trimis, deoarece nu se simte în măsură să reprezinte culorile țării la nivelul așteptărilor. 6. În cursul anului 1972, în special la J.O. de la München, consider că vor fi doborîte cele mai multe recorduri la natație, haltere și atletism. Din partea sportivilor români, la J.O. surprizele le vor constitui atleta Argentina Menis și boxerul Paul Dobrescu. 7. În anul 1972 așteptăm în primul rînd o comportare bună a sportivilor noștri la Jocurile Olimpice, iar în al doilea rînd, Dinamo să iasă din nou campioană la fotbal !

Medic primar, dr. IOAN DRĂGAN
directorul Centrului de medicină sportivă — Ministerul Sănătății

1. Fenomenul natației australiene, micuța S. Gould, care la cei 15 ani, a spulberat deja recordurile mondiale la 200, 400, 800, 1 500 m. înot craul, la 200 m mixt și a egalat recordul mondial la 100 m. craul, amintindu-ne, astfel, de perioada compatrioatei sale I. Konrads din anii 1956—1957. De ce ? Vîrsta fragedă (de la 13 ani se luptă cu recordurile), valoarea performanțelor, unele depășind pe cele ale băieților din multe țări cît și multitudinea lor. 2. Primul congres al medicilor olimpici organizat la Atena în luna iulie sub patronajul C.I.O., urmat apoi de „Academia Olimpică", manifestare ce a reunit sub aceeași cupolă filozofi, ziariști, sociologi, pedagogi, psihologi, medici și sportivi, care au dezbătut timp de două săptămîni problemele olimpice moderne în ideile fondatorului Pierre de Coubertin, evidențiind rolul sportului amator ca factor social-politic în societatea contemporană. 3. Marile reușite ale anului 1971, care au ridicat cota valorică a sportului românesc pe plan competitiv mondial, îmi par a fi : mai întîi a echipei naționale de fotbal care, după reușita mexicană, s-a impus și pe plan european prin clasarea în sferturile finalei Cupei „Henry Delaunay" și suita de succese pe cît de emoționante pe atît de reconfortante ale talentatului tenisman Ilie Năstase. 4. Comportarea atît de modestă a atleților noștri la C.E. de la Helsinki ; de asemenea, cea a scrimerilor la C.M. de la Viena, cu toată apartenența acestora la elita sportului mondial. 5. Cu riscul de-a veni în conflict cu deontologia medicală, îmi exprim, totuși, o opinie. L-aș încadra în această categorie pe sobrul și reputatul săritor român de triplu-salt, profesorul de matematici Carol Corbu, care deși tracasat de o simptomatologie renală ce putea avea și un epilog de patologie, a găsit resursele morale ca efectuindu-și planul său de pregătire sub supravegherea permanentă a medicilor, să realizeze performanțe de nivel mondial. Consider pilduitor faptul ca un an de zile să ai tăria de caracter să te pregătești intens, să obții rezultate înalte, să ai încredere în medici, chiar atunci cînd aparențele sînt supărătoare. 6. Carol Corbu cu voința și talentul său cred că are șansa să depășească actualul record mondial ; la fel înotătoarea S. Gould cred că va mai dobori cîteva recorduri de înot, ei alăturîndu-i-se înotătorii americani și din R.D.G.—R. Mathes. Ca iubitor al jocurilor sportive mă întreb de ce echipa olimpică de fotbal și chiar cea de polo pe apă n-ar produce mari surprize la München ? 7. Fără a fi lipsit de modestie trebuie să afirm că aștept cam multe de la anul 1972. În primul rînd titlul de doctor în științe medicale în urma susținerii tezei „Contribuții la studiul rinichiului de efort", teză prioritară în literatura de specialitate, de mare interes aplicativ. În al doilea rînd aștept să inaugurăm la Centrul de Medicină Sportivă staționarul pentru diagnostic și recuperare pe care-l amenajăm cu ajutorul C.N.E.F.S. și care va ridica nivelul asistenței medicale acordate sportivilor fruntași din țara noastră. Apoi aștept ca aniversarea a 10 ani de activitate a Centrului de Medicină Sportivă (26 XII 1972) să aibă loc pe fondul unei depline reușite la J.O. de la München. În sfîrșit, poate cel mai important, aștept o mai profundă înțelegere a rolului și dificultății muncii medicului sportiv, din partea conducerii C.N.E.F.S., a federațiilor, antrenorilor și sportivilor, afirmînd, încă o dată, cu ocazia acestei anchete, chiar dacă cei vizați se vor supăra, că medicul sportiv poate și trebuie să se ocupe în principal de sănătatea sportivului pe plan curativo-profilactic (chiar dacă acesta este învinuit de curativism !), de supravegherea stării funcționale și îndrumarea medico-sportivă, pe fondul cărora antrenorul și mai ales sportivul de azi grefează marea performanță. Vedeți, deci, că medicina sportivă nu poate face minuni (performanțe sportive) așa cum i se pretinde uneori, că medicul rămîne un colaborator prețios al antrenorului și sportivului pe plan biologic !

Colonel MAXIMILIAN PANDELE
președintele clubului Steaua

1. Victoria floretistelor române în Cupa Europei, ca și a celor două echipaje de caiac canoe, campioane mondiale. Pretenții emit și atletul Carol Corbu (locul II la C.E.), luptătorul Gheorghe Stoiciu (locul II la C.M.), floretista Ana Pascu (locul III la C.M.), tiristul Gheorghe Florescu (locul III la C.M.) ale căror performanțe se înscriu în perimetrul surprizelor (plăcute, desigur) și care au produs în rîndul disciplinei respective multă vîlvă. Și, totuși, deasupra acestor rezultate, sîntem tentați — și o și facem, de altfel — să situăm excelenta comportare a tenismenului Ilie Năstase pe anul 1971. Optăm pentru această performanță, fiindcă o privire retrospectivă asupra anului sportiv 1971, ne dă o imagine clară asupra lui Ilie Năstase, care de fapt nu este o performanță, ci o întreagă suită de performanțe, a căror încununare a făcut-o în Turneul Campionilor. Fiecare victorie, a fost apreciată la timpul respectiv, ca o mare surpriză. Pe plan internațional, apreciez rezultatul șahistului Bobby Fischer, care după un adevărat tur de forță în compania unor mari campioni, a reușit să se califice pentru lupta finală. 2. Întreaga suită de documente ale partidului nostru care au prins viață în anul care a trecut, dar în special cele referitoare la îmbunătățirea muncii politico-ideologice, au constituit un îndreptar al muncii noastre, sporind în același timp și rolul social-politic al activității pe care o desfășurăm. Formarea de către cluburi a SPORTIVILOR CETĂȚENI, gata oricînd să desfășoare pe tărîm profesional o muncă de înaltă calitate, presupune a avea sportivi capabili să obțină rezultate excelente atît pe plan intern cît și internațional. 3. Alături de performanțele lui Ilie Năstase, care au impus definitiv tenisul românesc pe plan mondial, situez succesele fotbaliștilor români, care se cunosc, precum și pe cele ale reprezentantelor scrimei românești de la clubul nostru. 4. Tot floretistele, dar de această dată cu echipa reprezentativă, care au eșuat lamentabil la Campionatele mondiale de la Viena, medalitate cu aur și argint al C.M. (1969 și, respectiv, 1970), cîștigătoare a Cupei Europei 1971, învingătoare în diferite turnee individuale cu numai o lună înainte, ele nu reușesc să se claseze decît pe locul... V. Și aceasta cînd ? În anul preolimpic. 5. După cîștigarea pentru a cincea oară consecutiv a Cupei României, scrimerul Octavian Vintilă își oferă trofeul său, ca semn de prețuire și respect, colegului de club și veșnicului său adversar, Hariton Bădescu, clasat pe locul III în competiție, cu ocazia retragerii acestuia din activitatea competițională. 6. J. O. reprezintă, prin însăși natura lor, un mediu prielnic atît stabilirii unor recorduri excelente, cît și a apariției unor surprize de mari proporții. Iată de ce cred că cei ale căror recorduri și surprize se vor impune în anul 1972, vor fi componenți ai reprezentativei noastre olimpice. Atletismul, handbalul, boxul, scrima, luptele sînt disciplinele cu mari „șanse" la acest capitol. 7. Obiectivele clubului Steaua pe anul 1972, privesc două mari evenimente : a.) J.O. — unde dorim ca aportul sportivilor militari la „zestrea" de puncte a delegației române să fie cel puțin pe măsura celui de la Mexico '68 ; b. Aniversarea unui sfert de veac de existență a clubului Steaua — pe care vrem să o întîmpinăm cu performanțe dintre cele mai alese.

Conf. dr. NICU ALEXE
directorul Centrului de cercetări științifice și documentare tehnică în domeniul sportului

1. Doborîrea recordului mondial al lui Brumel la săritura în înălțime care data din 1963, de către „necunoscutul" săritor american, Pat Matzdorf ; nivelul performanței foarte ridicat ; distanța dintre nivelul recordului și valorile săritorilor actuali ; apariția unui qvasi necunoscut care obține printr-o săritură senzațională recordul. El a progresat într-un an 11 cm. 2. Pe plan internațional, acțiunile de organizare în 1973 de către C. I. E. P. S., sub auspiciile U. N. E. S. C. O., a ședinței miniștrilor (președinților, conducătorilor) departamentelor de educație fizică și sport din întreaga lume pentru a întări rolul educogen și igienic al practicării exercițiilor fizice. De asemenea, respingerea acceptării inițiale de participare a sportivilor din R.S. Africană la J.O. Pe plan național măsurile luate de către Ministerul Educației și Învățămîntului pentru îmbunătățirea condițiilor de practicarea educației fizice în școli în afara celor ce privesc școlile profesionale. 3. Dintre victoriile sportivilor români cele care au avut cea mai mare circulație în lume și mai cuprinzătoare adeziune a opiniei noastre publice este cîștigarea Turneului Campionilor la Paris, de către tenismenul Ilie Năstase și calificarea echipei României în turneul final al Cupei Europei la fotbal. 4. Necalificarea în turneul olimpic a echipei feminine de volei constituie dezamăgirea cea mai amară a anului, urmată de declinul continuu al boxerului Ion Alexe, campion european în 1969. 5. Momentul cel mai dramatic dar mai omenesc, mai patetic și mai ideativ al apropierii lui Lucescu de Răducanu îngenunchiat de tristețe pentru greșeala făcută pentru a-l îmbărbăta, de fapt și pentru a se autoîmbărbăta pentru că ambii greșiseră total într-un joc la a cărui victorie au contribuit totuși din plin 6. În atletism — și mai cu seamă în cel feminin : Cornelia Popescu, Ileana Silai, A. Menis, pot dobîndi recorduri mondiale și titlurile olimpice. Dintre atleți, Corbu are cea mai mare șansă pentru ambele obiective. 7. Reeditarea, la München, a victoriilor olimpice de la Mexico, care sînt posibile.

Anchetă realizată de VASILE CĂBULEA

MERIDIAN

• **TURNEUL** internațional masculin de handbal-fulger de la Berlin a luat sfîrșit cu victoria selecționatei Berlinului, care în finală a învins cu scorul de 15—13 (8—6) echipa orașului Leipzig. Selecționata orașului Göteborg a ocupat locul trei, urmată de Kattowice și o reprezentativă a orașului București. În ultimele două jocuri ale competiției, Berlin a învins București cu 14—10 (7—4), iar Kattowice a întrecut cu 12—11 (5—4) echipa Bucureștiului.

• **CA ÎN FIECARE AN**, revista franceză de specialitate „France-Football" a stabilit clasamentul celor mai bune echipe reprezentative pe anul 1971. Locurile 1—2, la egalitate, a fost acordat echipelor Angliei și U.R.S.S. În continuare, clasamentul se prezintă astfel : 3. R.F. a Germaniei ; 4. Ungaria ; 5—6. Belgia și România ; 7—8. Italia și Iugoslavia ; 9—10. R.D. Germană și Cehoslovacia ; 11. Bulgaria ; 12. Spania ; 13—14. Austria și Franța ; 15. Olanda ; 16. Suedia ; 17—18. Portugalia, Elveția ; 19. Polonia ; 20. Irlanda de Nord etc.

• **TURNEUL** internațional de șah pentru juniori de la Bratislava a fost cîștigat de A. Pancenko (U.R.S.S.), care a totalizat 9 puncte. Pe locul secund s-a clasat Kubien (Polonia) cu 8,5 puncte, iar locul trei a fost ocupat de șahistul român Horia Prundeanu cu 6,5 puncte. Au urmat în clasament Petrik (Cehoslovacia), Szekeli (Ungaria), Bucholz (R. D. Germană) etc.

• **CA URMARE** a unui plebiscit inițiat de ziarul parizian „L'Equipe", titlul de cel mai bun sportiv al Franței în anul 1971 a revenit boxerului Jean Claude Bouttier, campion al Europei la categoria mijlocie, și ciclistului Regis Ovion, campion al lumii la amatori, care au totalizat același număr de puncte. Pe locurile 3—4 s-au clasat, la egalitate, Villain (atletism) și Cevert (automobilism).

• **DUPĂ CUM** s-a mai anunțat, în urma unui plebiscit organizat de revista „France Football", titlul de cel mai bun fotbalist european al anului 1971 a fost acordat olandezului Johann Cruyff, care joacă în echipa Ajax Amsterdam. La aflarea acestei știri, Cruyff a făcut următoarea declarație : **„Este o mare onoare pentru mine. Datorită fotbalului, cunosc în aceste zile cele mai fericite momente din viața mea. Nu știu ce i-a făcut pe ziariști să-mi acorde mie „balonul de aur", deoarece cred că în Europa sînt alți fotbaliști mai talentați... Soția mea mi-a dăruit acum două luni al doilea băiat. Vreau să-l fac fotbalist".**

• **FEDERAȚIA** franceză de tenis a alcătuit clasamentul celor mai buni jucători din Franța pe anul trecut. Primul loc a fost atribuit lui Pierre Barthes, urmat de François Jauffret și Georges Goven. La feminin, ordinea este următoarea : 1. François Durr ; 2. Gail Chanfreau ; 3. Nathalie Fuchs.

• **CURSA** ciclistă de șase zile, desfășurată pe velodromul acoperit din Köln, s-a încheiat cu victoria sportivilor vest-germani Schulze și Renz. Ei au totalizat 534 puncte, fiind urmați la un tur de perechile Peffgen-Fritz (R. F. a Germaniei), Pijnen-Duyndam (Olanda) și Bugdahl-Kemper (R. F. a Germaniei).

• **În CADRUL** concursului internațional de atletism de la Sao Paulo, dublul campion european în probele de 5 000 m și 10 000 m, Juha Vaatainen (Finlanda), a luat startul în cursa de 3 000 m. El a terminat învingător cu timpul de 8'19"6/10, fiind urmat de italianul Ardizone — 8'22" 8/10 și francezul Borowski — 8'27". Proba de 5 000 m s-a încheiat cu victoria atletului chilian Edmondo Bravo, cronometrat în 14'47" 6/10. Pe locul secund, în același timp cu învingătorul, s-a clasat mexicanul Rafael Tadeo Palomares, cîștigătorul crosului disputat în noaptea Anului Nou pe străzile orașului Sao Paulo. Locul trei a fost ocupat de Carlos Lopes (Portugalia) cu 14'55" 6/10.

• **TÎNĂRULUI** jucător italian de tenis, Adriano Panatta, în vîrstă de 21 de ani, i s-a făcut oferta de a trece la profesionism ca membru al grupului condus de americanul Lamar Hunt. El urmează să discute această propunere cu federația italiană de specialitate. Se pare însă că forul sus-numit nu-i va aproba trecerea la „pro", deoarece are nevoie de el pentru întîlnirile pe care echipa reprezentativă urmează să le susțină în cadrul „Cupei Davis".

ANUL NOU ÎN LUME

XIENG QUANG

XIENG QUANG 3 (Agerpres). — În mesajul de Anul Nou adresat poporului laoțian de președintele Comitetului Central al Frontului Patriotic Laoțian, prințul Sufanuvong, se arată că în anul 1971 forțele armate și poporul laoțian au obținut victorii glorioase. Au fost dejucate planurile și operațiunile militare întreprinse de intervenționiștii americani și acoliții lor pe Șoseaua nr. 9, în zona Platoului Bolovens și în Valea Ulcioarelor. Victoriile obținute de armata și poporul laoțian au o excepțională importanță strategică, ele contribuind la cauza comună a luptei popoarelor indochineze.

PARIS

PARIS 3 (Agerpres). — Președintele Georges Pompidou a apreciat, în mesajul rostit cu prilejul Anului Nou, că în 1971, Franța a jucat un „rol vizibil și util în viața internațională". El a evocat, în acest sens, contactele pe care le-a avut anul trecut cu numeroase personalități politice străine. Relevînd că guvernul său nu s-a îndepărtat de la linia politică stabilită de generalul Charles de Gaulle, Pompidou a declarat că „Franța rămîne o țară independentă, pașnică".

BONN

BONN 3 (Agerpres). — În tradiționala sa alocțiune de Anul Nou, difuzată la posturile de radio și televiziune, cancelarul R. F. a Germaniei, Willy Brandt, a dat asigurări populației vest-germane că „în anul 1972 nu va fi recesiune, iar locurile de muncă în ansamblu nu vor fi periclitate", transmite agenția D.P.A. Cancelarul federal a recunoscut că, din punct de vedere economic, lucrurile nu au mers în anul care a trecut atît de bine cum sperase el cu 12 luni în urmă. El presupusese că se va normaliza mai repede conjunctura nefavorabilă și că va interveni o calmare a prețurilor. Totuși, faptul că problemelor proprii li s-a adăugat criza sistemului monetar occidental a determinat în continuare creșterea prețurilor, subliniază agenția vest-germană.

OSLO

OSLO 3 (Agerpres). — Norvegia este gata să joace un rol activ, pozitiv, în direcția convocării conferinței pentru securitate și cooperare în Europa — a declarat primul ministru norvegian, Trygve Bratteli, într-un discurs televizat, pronunțat cu prilejul Anului Nou. Premierul norvegian a relevat că, în prezent, un număr tot mai mare de state manifestă interes pentru problemele securității și cooperării europene.

CAMBODGIA. — O unitate a forțelor patriotice primită cu bucurie de populația localităților din zonele eliberate.

PREȘEDINTELE LIBERIEI A DEPUS JURĂMÎNTUL

MONROVIA 3 (Agerpres). — La Monrovia a avut loc luni ceremonia depunerii jurămîntului de către noul președinte al Republicii Liberia, William Tolbert. În mesajul rostit cu acest prilej, președintele Liberiei a subliniat necesitatea mobilizării tuturor eforturilor în vederea progresului țării și s-a pronunțat pentru promovarea colaborării între statele africane.

La festivitate participă delegațiile a aproximativ 50 de state.

La invitația guvernului liberian, ambasadorul Republicii Socialiste România în Guineea, Neculai Ioan Vancea, a sosit la Monrovia pentru a participa, ca reprezentant al guvernului român, la ceremoniile prilejuite de instalarea noului președinte al Republicii Liberia și la festivitățile de aniversare a formării statului liberian.

de peste hotare

Evoluția relațiilor indo-pakistaneze

Declarații la Rawalpindi și Delhi

RAWALPINDI 3 (Agerpres). — Potrivit postului de radio Pakistan, reluat de agenția Associated Press, președintele Zulfikar Ali Bhutto a declarat într-o cuvîntare că ar dori să înceapă imediat un dialog cu India „dacă ea se împacă cu ideea existenței Pakistanului ca stat independent. Pakistanul nu vrea nici o parte a Indiei, dar nici nu va permite acesteia să ocupe vreo parte a teritoriului pakistanez", a declarat Ali Bhutto.

Pakistanul dorește să trăiască în armonie cu vecinii săi, printre care se numără India, China și Uniunea Sovietică, a afirmat șeful statului pakistanez.

Pe de altă parte, președintele Pakistanului a cerut celor 22 de familii cele mai bogate să renunțe la devizele externe pe care le posedă, în favoarea țării, contra unor despăgubiri. El a avertizat, totodată, că, în caz contrar, averile le vor fi confiscate și vor suferi rigorile legii.

DELHI 3 (Agerpres). — Primul ministru al Indiei, Indira Gandhi, a anunțat, la 2 ianuarie, în fața mai multor sute de mii de persoane, că obiectivul guvernului său este de a menține populația Indiei într-o stare de mobilizare permanentă în cursul următorilor trei ani, relatează agenția France Presse. Această mobilizare se va referi atît la politica internă, cît și la politica externă, a adăugat premierul indian.

Pentru a treia oară de la sfîrșitul ostilităților dintre India și Pakistan, Indira Gandhi a subliniat că „este greu de spus dacă războiul s-a terminat. După părerea noastră, a spus premierul indian, situația reclamă multă vigilență și forțele noastre armate, ca și poporul nostru, trebuie să rămînă unite și gata să facă față oricărei eventualități".

Potrivit agenției France Presse, Indira Gandhi a declarat într-o conferință de presă că ia în considerație convorbiri bilaterale cu Pakistanul, o dată ce „lucrurile se vor fi calmat" în urma ultimului conflict armat.

● PESTE 25 DE MILIOANE DE TINERI AMERICANI în vîrstă de 18 pînă la 24 de ani vor vota, pentru prima dată, în alegerile prezidențiale din noiembrie anul curent — apreciază un raport al Biroului pentru recensămînt al S.U.A. Aceasta înseamnă că fiecare al cincilea alegător american este un tînăr care votează pentru prima dată, aducînd cu sine o necunoscută și incertitudine în ceea ce privește rezultatul alegerilor. Studiul întocmit de Biroul de recensămînt încearcă să răspundă preocupărilor și îngrijorării oamenilor politici în ceea ce privește preferințele și înclinațiile noilor electori. În acest sens, el stabilește categoriile sociale, rasiale și de orientare politică în care se încadrează acești tineri.

Apelul Ministerului Sănătății Publice al R.D. Vietnam

HANOI 3 (Agerpres). — Ministerul Sănătății Publice al R.D. Vietnam — informează agenția V.N.A. — a lansat un apel tuturor oamenilor de bună credință din lume, tuturor organizațiilor sanitare naționale și internaționale, tuturor lucrătorilor din sectorul medicinei, invitîndu-i să întreprindă măsuri concrete pentru a-i forța pe imperialiștii americani să înceteze imediat folosirea aviației pentru atacarea teritoriului R. D. Vietnam. Medicii și oamenii de știință progresiști din Statele Unite sînt invitați să intensifice sprijinul acordat luptei poporului vietnamez și să ceară guvernului lor retragerea tuturor trupelor agresoare ale S.U.A. din Vietnam, Laos și Cambodgia și să înceteze războiul de agresiune, pentru a lăsa popoarele din această regiune să-și hotărască singure soarta, în condiții de pace.

În apel se arată că, în perioada 5 august 1964—31 octombrie 1968, avioanele americane au bombardat peste 600 de instituții sanitare, printre care institute de cercetare, policlinici, spitale, maternități, laboratoare, farmacii, școli de medicină, provocînd mari daune materiale serviciilor sanitare, ucigînd ori rănind un mare număr de bolnavi, medici și infirmieri. În zilele de 26—29 decembrie 1971, se subliniază în apelul Ministerului Sănătății Publice, avioanele S.U.A. au atacat spitalul provincial Thanh Hoa și spitalul din Dong Hoi, capitala provinciei Quang Binh, distruse în 1968 și apoi reconstruite. Un număr de bolnavi, medici, studenți în medicină și lucrători ai spitalelor au fost uciși sau răniți. Se menționează, de asemenea, că bombele folosite în cursul recentelor atacuri conțin, în loc de bile, mici săgeți de oțel foarte greu de extras din corpul răniților.

Ministerul Sănătății Publice al R. D. Vietnam mulțumește țărilor socialiste, țărilor prietene, omenirii progresiste, corpului medical și științific din lume pentru sprijinul călduros acordat Vietnamului.

● REPREZENTANȚI ai organizației americane „Veteranii din Vietnam împotriva războiului" au fost primiți de președintele Consiliului de Securitate în curs, Ismael Byne Taylor-Kamara, căruia i-au înmînat o petiție. După cum anunță agenția U.P.I., pacifiștii americani propun convocarea de urgență a unei reuniuni a Consiliului de Securitate pentru a discuta problema războiului din Vietnam și a cere guvernului S.U.A. să pună capăt tuturor acțiunilor sale militare în Vietnam, Cambodgia și Laos, inclusiv bombardamentelor forțelor aeriene americane.

De vînzare... două rampe de lansare

Guvernul S.U.A. a anunțat că pune în vînzare, începînd de la 12 ianuarie, două rampe de lansare — complexele nr. 34 și 37 — de la Cape Kennedy. Amatorii pot să prezinte oferte în următoarele nouă luni.

Cele două complexe, cu toate instalațiile aferente, sînt considerate uzate moral și ele au fost folosite de N.A.S.A. pentru perfecționarea rachetelor „Saturn-1" și „Saturn-1B". Complexul nr. 34 a intrat în istoria astronauticii americane prin tristul accident din 27 ianuarie 1967, cînd astronauții Virgil Grissom, Edward White și Roger Cahfee au fost mistuiți de flăcările unui incendiu declanșat în timp ce efectuau ultimele pregătiri pentru primul zbor orbital din cadrul programului Apollo. De la același complex, 22 de luni mai tîrziu, a fost lansată prima misiune Apollo. Ulterior, pentru lansările misiunilor Apollo au fost folosite alte complexe, în special cel cu nr. 39. Construirea complexelor puse în vînzare a costat 147 milioane dolari.

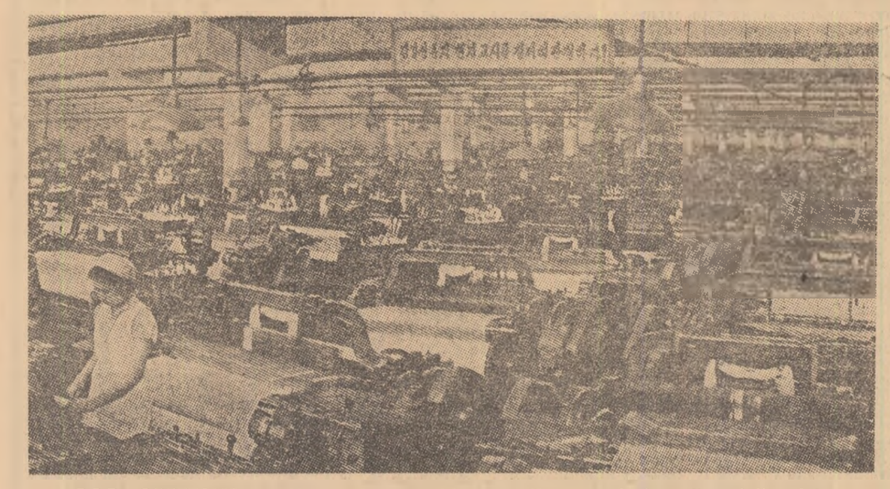

R.P.D. COREEANĂ. — Un modern combinat textil construit în anii socialismului.

Congresul Uniunii Socialiste Sudaneze

KHARTUM 3 (Agerpres). — La 2 ianuarie, președintele Sudanului, Gaafar El Numeiry, a deschis la Khartum, lucrările Congresului Uniunii Socialiste Sudaneze. În discursul inaugural, președintele Numeiry a arătat că Sudanul a intrat în faza construirii unei societăți democratice și a subliniat, în legătură cu aceasta, ca premisă a asigurării unei atmosfere de reală independență și de adevărată libertate pentru popor, necesitatea eliminării presiunilor economice exercitate de cercurile imperialiste. Șeful statului sudanez a evocat, de asemenea, alte probleme de ordin intern, economice și sociale, și s-a referit la o serie de aspecte ale situației internaționale actuale, precum și la probleme interesînd continentul african.

La Congresul Uniunii Socialiste Sudaneze participă aproximativ 900 de delegați, reprezentînd muncitori, țărani, militari, intelectuali și oameni de afaceri, precum și delegații dintr-o serie de țări. Din România, la Congres participă o delegație a Frontului Unității Socialiste, formată din tovarășii Mihai Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și Ștefan Andrei, membru supleant al C.C. al P.C.R.

● POTRIVIT AGENȚIEI KHMERE DE INFORMAȚII, în cursul anului trecut, forțele patriotice din Cambodgia au scos din luptă aproape 80 000 de militari inamici, între care 28 000 de membri ai forțelor saigoneze, care au pătruns în țară, precum și 100 de militari americani.

În același timp, patrioții au doborît ori au distrus la sol aproape 600 de avioane și elicoptere, au scufundat peste 200 de ambarcațiuni militare, au distrus și avariat 800 de tancuri și vehicule blindate, 300 de piese de artilerie și au aruncat în aer 150 de depozite de muniții și combustibil.

pe scurt

Importanț protocol româno-algerian

● ÎNTRE SOCIETATEA ROMÂNĂ DE STAT „Geomin" și Societatea națională algeriană de hidrocarburi „Sonatrach" a fost semnat, la Alger, un protocol privind crearea societății mixte „Alcime", specializată în executarea de lucrări în domeniul petrolier.

Pe de altă parte, în cadrul acordurilor economice dintre România și Algeria, în capitala algeriană a fost semnat un contract între întreprinderea română „Petrolexport" și „Sonatrach" în baza căruia Algeria va livra României 500 000 tone țiței.

Violare a spațiului aerian al R.P.D. Coreene

● UN AVION DE RECUNOAȘTERE de tipul „SR-71" al forțelor aeriene ale S.U.A. staționate în Okinawa a pătruns în spațiul aerian al R.P.D. Coreene în ziua de 2 ianuarie, în scopuri de spionaj și pentru a comite acte ostile, relatează agenția A.C.T.C. Poporul coreean, arată agenția, urmărește cu atenția cuvenită aceste provocări ale S.U.A., de ale căror consecințe guvernele american și japonez trebuie să fie conștiente.

● TRIBUNALUL MUNICIPAL DIN DJAKARTA l-a condamnat la închisoare pe viață pe Rewang, activist de seamă al Partidului Comunist din Indonezia — informează agenția TASS. Presa indoneziană, citată de aceeași agenție, a anunțat că Rewang a fost acuzat „de încercarea de înlăturare a guvernului legal" și „de creare a detașamentelor de partizani în Jawa centrală pentru ducerea luptei armate împotriva guvernului". Răspunzînd la acuzațiile formulate împotriva sa, Rewang a declarat, în fața tribunalului, că „scopul acțiunii din toamna anului 1965 a grupului de ofițeri progresiști l-a constituit apărarea țării de pericolul pe care îl prezentau cercurile reacționare".

Naționalizări în Birmania

● GUVERNUL BIRMANIEI a preluat controlul asupra a 69 de întreprinderi industriale, anunță Agenția birmaneză de informații. Potrivit știrilor difuzate, dintre obiectivele trecute sub controlul guvernului fac parte 7 fabrici textile, 45 de întreprinderi ale industriei alimentare, 8 uzine chimice, 3 metalurgice, o uzină constructoare de mașini, precum și alte cinci întreprinderi.

„Volkswagen" concediază

● RECESIUNEA ECONOMIEI CAPITALISTE în domeniul industriei de automobile se resimte tot mai puternic. Conducerea celei mai mari firme constructoare de automobile din R.F. a Germaniei, „Volkswagen", a început, de luni, concedierea temporară a unui număr de 90 000 de muncitori, din cei 130 000 care lucrează în șase întreprinderi ale companiei. Măsura de concediere a fost motivată prin scăderea comenzilor, atît în interior, cît și pe piața externă, ceea ce a impus o oprire temporară a producției.

● PESTE 1 000 DE BOMBE au explodat în Irlanda de Nord în cursul anului 1971, potrivit datelor anunțate de comandamentul trupelor britanice dislocate în provincie. În cursul incidentelor, și-au pierdut viața 140 de persoane civile, 43 de soldați, 11 polițiști și 5 membri ai regimentului de apărare a Ulsterului.

● DUPĂ CUM ANUNȚA ZIARUL „AL GUMHURIA", reluat de agenția France Presse, președintele Republicii Arabe Egipt, Anwar Sadat, a prezidat, duminică, la Cairo o reuniune a Consiliului Superior al forțelor armate. Presa egipteană relevă că reuniunea se încadrează în eforturile de a defini strategia unei acțiuni egiptene într-o etapă viitoare.

Edmund Muskie în frunte

● DINTR-UN SONDAJ efectuat de săptămînalul american „Newsweek" în 50 de state din componența S.U.A., rezultă că în 29 dintre acestea senatorul Edmund Muskie se află în fruntea pretendenților democrați la obținerea investiturii Partidului democrat pentru alegerile prezidențiale din noiembrie a.c. Potrivit sondajului, în favoarea lui Muskie s-ar pronunța 1 890 de delegați la convenția națională a Partidului democrat, cifră superioară numărului de 1 509, necesar pentru obținerea investiturii. Ceilalți democrați, care și-au anunțat candidatura sau sînt pe punctul să și-o anunțe, ca senatorii Hubert Humphrey, George Mc Govern, Henry Jackson și alții, sînt considerați ca avînd șanse minime.

„Maurice de Paris"

„Se spune că viața începe la 40 de ani, sau la 20, sau la 30. Baliverne... Viața începe în fiecare dimineață, în fiecare dimineață trebuie să te simți în formă, ca un boxer care are de jucat meciul vieții sale. Fiecare zi e un campionat mondial".

Există, însă, o zi în care bătălia e pierdută. După o luptă dramatică Maurice Chevalier a început dimineața de 1 ianuarie fără să știe că e ultima. Către ora prînzului directorul spitalului Necker din Paris dădea publicității un comunicat liniștitor, dar la 7 seara inima marelui cavaler al șansonetei s-a oprit brusc surprinzînd pe toată lumea. Surpriză pentru că Maurice Chevalier și-a petrecut 70 de ani din viață pe scenă, surpriză pentru că la 83 de ani împliniți el era încă plin de vigoare și de optimism. Iată de ce, cînd în octombrie 1968 Maurice Chevalier și-a luat rămas bun de la public mulți spectatori l-au crezut pe cuvînt ascultîndu-i ultimul refren: „Cînd voi avea 100 de ani, 100 de ani / Și moartea îmi va face avansuri / Eu voi spune: așteaptă, așteaptă / Sînt îndrăgostit de viața care începe".

Maurice Chevalier a intrat în conștiința francezilor ca un fenomen de vitalitate, de forță și de tinerețe. Un regizor spunea despre el: „I se poate cere orice. Carburantul lui e entuziasmul". El însuși spunea despre Turnul Eiffel: „E fratele meu mai mic", pentru că uriașul de metal fusese ridicat cîteva luni după nașterea sa.

Născut la 12 septembrie 1888 într-un faubourg parizian, Chevalier încearcă mai multe profesii, deși era atras, ca orice copil, de mirajul circului și al scenei. Și, astfel, cu o rară precocitate debutează la vîrsta de 11 ani pe scena unui local din cartierul său natal, iar 10 ani mai tîrziu, în 1909, devine partenerul faimoasei Mistinguett. Dar adevărata sa carieră începe după primul război mondial cînd la vîrsta de 32 de ani devine vedeta Cazinoului din Paris. Neobosit, „Maurice de Paris", cum îl numea René Clair, continuă o carieră uimitoare, jucînd în filme, în operete, imprimînd mii de discuri, făcînd turnee în zeci de țări ale lumii.

„Pentru lumea întreagă, timp de peste 60 de ani, Maurice Chevalier a știut să întruchipeze prin cîntecele sale Parisul și Franța. Popularitatea sa era universală" — a declarat ministrul culturii Jacques Duhamel. La rîndul său, președintele Franței, Pompidou, a declarat: „Succesul său pe lîngă publicul francez sau internațional debutează simplu. Poporul francez se recunoaște cu plăcere în el, iar străinii descopereau în personajul său o imagine a Franței, parțială fără îndoială, dar veselă și plină de căldură. Iată de ce mai emoționant decît triumful său în teatru va fi această tandrețe populară care îl va însoți în mormînt".

Parisul și întreaga Franță resimte dureros această pierdere, pentru că Maurice Chevalier duce cu el imaginea unei tinereți neobosite. Poate că cea mai frumoasă și exactă caracterizare a personalității marelui dispărut a dat-o un regizor american atunci cînd a spus: „Acest francez a învățat lumea să rămînă tînără".

Duminică după-amiază, am străbătut străzile vechiului cartier Mélinmontant. Sub o ploaie cenușie, grupuri de tineri treceau tăcute pe străzile unde a copilărit Maurice Chevalier, aducînd astfel un omagiu celui care a știut ca nimeni altul să cînte tinerețea Parisului. Generații după generații trăiau refrenele nemuritoare ale acestui prinț al muzicii care a descoperit secretul tinereții nu numai prin talentul său cît, mai ales, prin abnegația, disciplina și pasiunea cu care s-a dăruit profesiei sale.

VIORICA DIACONESCU

Paris, 3 ianuarie

DIN ȚĂRILE SOCIALISTE

Succese în agricultura R.P. Chineze

În 1971 primul an al celui de-al 4-lea plan cincinal, economia națională a cunoscut un nou avînt — se subliniază într-un comentariu al agenției China Nouă, publicat de presa centrală.

Învingînd calamități naturale serioase sutele de milioane de țărani au obținut recolte bogate pentru a zecea oară consecutiv. Producția de cereale a atins 246 milioane tone, fiind superioară celei din 1970. În prezent, China își poate satisface necesitățile din producția proprie de cereale și dispune de un surplus. Rezervele fondului centralizat de stat au depășit cantitatea anterioară. Aceste succese se datoresc eforturilor susținute depuse de membrii comunelor populare pentru înfăptuirea politicii partidului privind construcția socialistă la sate. Zeci de milioane de țărani au participat la realizarea proiectelor de construcții capitale din agricultură, care urmăresc obținerea de recolte ridicate indiferent de condițiile atmosferice. Pînă la sfîrșitul lunii octombrie, în întreaga țară s-au dislocat cinci miliarde metri cubi de pămînt și piatră, iar la fondul agricol s-au adăugat două milioane de hectare, cea mai mare cifră în ultimul deceniu.

Creșterea volumului comerțului exterior polonez

Conform datelor preliminare, volumul comerțului exterior al R.P. Polone pe 1971 depășește suma de 31 miliarde zloți-valută, total care marchează o creștere de aproximativ 9 la sută față de anul 1970.

În urma hotărîrilor plenarelor a 7-a și a 8-a ale C.C. al P.M.U.P., care au indicat ca scop principal al activității economice îmbunătățirea rapidă a aprovizionării populației și asigurarea echilibrului pieței, a fost sporit importul de produse alimentare, între care cereale, carne și grăsimi, precum și importul de mărfuri industriale de consum. În comparație cu anul 1970, acest import a crescut cu 34 la sută, ceea ce a făcut ca în anul 1971 sporul importului (circa 9,3 la sută) să depășească pe cel al exportului (aproximativ 8,7 la sută). Se consideră că planul de comerț exterior pe anul 1971 va fi depășit cu 1,1 la sută, în urma volumului sporit, în raport cu planul, al schimburilor cu țările socialiste. Exportul în aceste țări a depășit prevederile planului cu circa 4,4 la sută, iar importul cu 0,4 la sută.

Un ritm înalt de creștere au cunoscut schimburile cu țările capitaliste, exportul în aceste țări crescînd în 1971 cu 11 la sută față de anul 1970, iar importul din respectivele state cu aproximativ 12,5 la sută.

Rezultate bune au fost obținute de exportul de mașini electrice, nave, obiective industriale complete, utilaje pentru siderurgie, produse ale industriei prelucrării metalelor, mașini pentru construcții și rutiere, tractoare și mașini agricole.

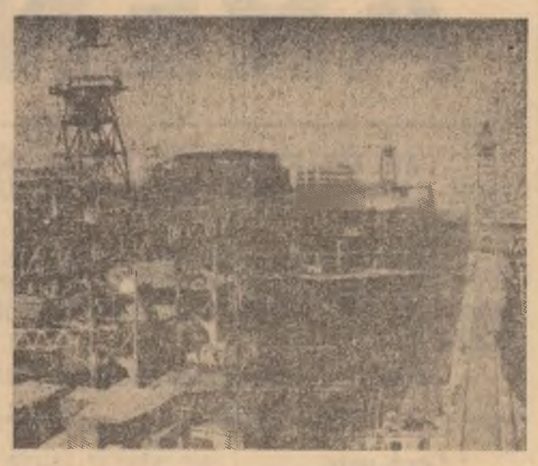

R.P. POLONĂ. — Activitate intensă la Șantierele navale din Gdansk.

R.P. Bulgaria: Avansează construcția combinatului chimic Svistov

A fost terminată și dată în exploatare prima unitate a marelui combinat chimic de lîngă Svistov — Uzina pentru celuloză din viscoză albită. Pentru funcționarea noii unități a fost asigurată și energia electrică necesară: o dată cu punerea în funcțiune a instalațiilor pentru fabricarea celulozei, a fost dată în exploatare și cea de-a doua turbină a termocentralei combinatului, puterea acesteia ridicîndu-se acum la 120 megawați.

În aceste zile, constructorii lucrează intens la realizarea uzinei pentru fibre poliamidice, obiectiv care urmează să producă începînd din luna septembrie a acestui an.

În total, în cadrul combinatului chimic pentru celuloză și fibre artificiale de lîngă Svistov, vor funcționa la sfîrșitul cincinalului, șapte unități proiectate să producă, în ciclu complet închis, 50 000 tone celuloză, 40 000 tone fibre artificiale, 5 000 tone mătase artificială, 5 000 tone celofan și, ca produse intermediare, cca. 30 000 tone sulfat de sodiu, 5 000 tone drojdii furajere, însemnate cantități de bioxid de clor.

CHILE: DREAPTA ÎNCEARCĂ SĂ ÎMPIEDICE GUVERNUL SĂ-ȘI REALIZEZE PROGRAMUL ECONOMIC

SANTIAGO DE CHILE 3 (Agerpres). — Partidul democrat-creștin și Partidul național de extremă dreaptă, care alcătuiesc opoziția și dețin majoritatea parlamentară în Congresul chilian, au impus adoptarea, în cea de a cincea lectură, a bugetului pe anul 1972, în care cheltuielile din proiectul prezentat de guvern au fost reduse cu 306 milioane dolari, anunță agenția Prensa Latina.

În semn de protest față de poziția partidelor democrat-creștin și național, care afectează majoritatea programelor de dezvoltare ale guvernului prevăzute pe anul 1972, la Santiago de Chile a avut loc un mare miting la care muncitorii și funcționarii de la numeroase întreprinderi și instituții și-au reafirmat sprijinul pentru guvernul Unității Populare și au cerut Congresului să revină asupra hotărîrii privind bugetul pe anul în curs.

„Dreapta încearcă să împiedice guvernul să-și realizeze programul său în domeniul economiei, reducînd din buget o mare parte din sumele prevăzute pentru dezvoltarea diferitelor ramuri industriale și a agriculturii, sau pentru diferitele servicii necesare populației", a declarat ministrul de finanțe, Americo Zorilla. El a subliniat că, în aceste condiții, guvernul chilian va face uz de dreptul său constituțional de veto și va cere Congresului restabilirea integrală a creditelor suprimate.

CHILE. — Aspect de la o recentă demonstrație de protest a tineretului socialist împotriva provocărilor forțelor reacționare.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60.10, 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul poligrafic „Casa Scînteii"